

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvilke oplysninger kan kulturministeren give om de to nye rapporter om omdannelsen af TV 2/DANMARK til et aktieselskab med henblik på fremtidig privatisering, herunder om rapporterne harmonerer med medieforligets (fra juni 2002) intentioner om snarlig digitalisering af sendenet og TV 2-regionernes etablering af et regionalt baseret netværk samt de øvrige forudsætninger i rapporterne?«

Af Naser Khader (RV) og Marianne Jelved (RV). (Forespørgslen anmeldt 28/2 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 3/4 2003). (Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 8. april 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 8. april.

Begrundelse

Naser Khader (RV):

TV 2's fremtid er en vigtig sag for det danske mediebillede og det danske samfund, først og fremmest fordi TV 2 på mange måder har været en succes.

Da Folketinget besluttede at oprette TV 2 i 1986 var formålet at få en landsdækkende og regional tv-station, der opfyldte klare public service-forpligtelser. Det skulle være en tv-station, som kunne danne modspil til Danmarks Radio og skabe konkurrence på public service-området. Alt sammen for at skabe et mere komplet dansk mediebillede, og det har vi fået.

Derfor er det også nærmest tragikomisk, at kulturministeren nu planlægger en komplet forandring af TV 2's struktur, som har været en af de væsentligste årsager til TV 2's succes. Kulturministerens reformplan virker forhastet, og alt tyder på, at planen hviler på et skrøbeligt fundament.

Lad mig slå fast, at Det Radikale Venstre ikke principielt er imod en privatisering af TV 2, men der skal være mening med galskaben. Der skal være et klart formål, og der skal være en forsikring om, at privatisering af TV 2 er den rigtige måde at nå disse mål på.

Kl. 10.05

Flere har givet udtryk for, at en privatisering kun vil medføre de facto-forringelser af TV 2's

programflade. Udkastet til public service-kontrakterne, som kan forventes at danne grundlag for et privatiseret TV 2, er fuldt af løse formuleringer og slappe erklæringer, og de uafhængige konsulentrapporter om grundlaget for et fremtidigt privatiseret TV 2 er baseret på stor optimisme, der efterhånden deles af meget få.

Alt dette og meget mere får vi forhåbentlig en afklaring på i dag.

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har noteret mig, at spørgerne gerne i dag vil have en bred debat her i Folketinget om omdannelsen af TV 2/DANMARK til aktieselskab, den efterfølgende privatisering og grundlaget herfor. Det velkommer jeg meget. Jeg synes, hvad jeg også tidligere har udtalt, at det er vigtigt, at vi får en god, åben debat om privatiseringen og betingelserne herfor.

Jeg skal dog ikke undlade at påpege, at jeg havde fundet det mere naturligt, om debatten fandt sted i forbindelse med behandlingen af de lovforslag, som jeg i dag har fremsat for Folketinget. Lovforslagene omhandler henholdsvis selve omdannelsen af TV 2/DANMARK til statsligt aktieselskab og de nødvendige følgeændringer i radio- og fjernsynslovgivningen i forbindelse hermed.

Hr. Naser Khader og fru Marianne Jelved spørger, hvilke oplysninger jeg kan give om de to nye rapporter om omdannelsen af TV 2/DANMARK til et aktieselskab med henblik på fremtidig privatisering. Spørgerne ønsker i den forbindelse særligt oplyst, om rapporterne harmonerer med bl.a. medieaftalens intentioner om snarlig digitalisering af sendenet og TV 2-regionernes etablering af et regionalt baseret netværk.

Jeg skal allerførst henvise til de svar, jeg har givet på en række § 20-spørgsmål til forskellige medlemmer af Folketinget. Jeg skal dernæst oplyse lidt om baggrunden for rapporterne.

Som det jo helt sikkert vil være spørgerne bekendt, fremgår det af medieaftalen fra den 3. juni 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om mediepolitikken, at TV 2's landsdækkende virksomhed, TV 2/DANMARK, skal omdannes til et statsligt aktieselskab med henblik på privatisering så hurtigt som muligt i aftaleperioden.

Medieaftalen indeholder en række forudsætninger i forbindelse med omdannelsen og en ef-

terfølgende privatisering. Eksempelvis lægges det til grund, at TV 2 fortsat vil kunne gøre brug af de hidtil benyttede analoge UHF-sendemuligheder, og at de regionale TV 2-virksomheder fortsat skal sende regionale programmer i vinduer på TV 2's sendeflade.

Det fremgår endvidere af medieaftalen, at TV 2/DANMARK oppebærer samtlige reklameindtægter forbundet med udsendelsesvirksomheden, herunder indtægter fra regionalt reklamesalg.

Endelig fastlægges det i aftalen, at TV 2/DANMARK med enkelte undtagelser fortsat skal have public service-forpligtelser svarende til de forpligtelser, der gælder i dag. På nogle områder vil de blive strammet op.

I den forbindelse blev det præciseret, at det er en vigtig forudsætning for privatiseringen af TV 2, at det kan sandsynliggøres, at et privatiseret selskab vil være i stand til at leve op til public service-forpligtelserne.

På baggrund af medieaftalen blev der i radio- og fjernsynsloven umiddelbart før jul gennemført en ændring af den organisatoriske struktur af TV 2-familien, idet det som en forberedelse af den kommende omdannelse af TV 2/DANMARK til aktieselskab blev fundet rigtigst at adskille TV 2/DANMARK og de otte regionale TV 2-virksomheder organisatorisk og ikke mindst økonomisk fra hinanden.

Endvidere blev der nedsat en styregruppe med deltagelse af Finansministeriet, Kulturministeriet og Kammeradvokaten, der som nævnt i medieaftalen skulle forestå et udredningsarbejde om de nærmere vilkår for omdannelsen af TV 2/DANMARK til aktieselskab, herunder navnlig det økonomiske grundlag.

Denne styregruppe engagerede i oktober 2002 revisionsfirmaet PriceWaterhouseCoopers til at bistå med at tilvejebringe det økonomiske grundlag for omdannelse af TV 2/DANMARK til statsligt aktieselskab.

Opgaven for PriceWaterhouseCoopers har været bl.a. at foretage en analyse af det forretningsmæssige grundlag for et 100 pct.s statsejet TV 2/DANMARK A/S samt at opstille et langtidsbudget baseret dels på konsulentfirmaets forventninger til udviklingen på reklamemarkedet og TV 2's andel heraf, dels forventningerne til omkostningsudviklingen i TV 2.

Kl. 10.10

Vurderingen af omkostningerne er sket på baggrund af bl.a. foreliggende udkast af den public service-kontrakt mellem kulturministe-

ren og bestyrelsen for den selvejende institution TV 2/DANMARK, der nu er ved at være forhandlet på plads, og som den 21. marts er sendt til Folketingets Kulturudvalg.

På baggrund af vurderingen af såvel indtægter som omkostninger er der foretaget en vurdering af mulighederne for en nedtrapning og eventuelt bortfald af licensen til TV 2.

Danske Bank blev i forlængelse heraf i november engageret til at gennemføre en forundersøgelse om mulighederne for og konsekvenserne af en privatisering af TV 2, herunder konsekvenser for selskabets kommercielle udviklingsmuligheder og fremtidige indtægtsgrundlag af en privatisering samt en vurdering af potentielle købere, deres forventede vilkår og vurderingerne af en eventuel salgsproces.

Jeg skal pointere, at de to konsulentfirmaer løbende har været i dialog med hinanden samt med TV 2 og den nedsatte styregruppe.

PriceWaterhouseCoopersrapporten og Danske Bank-forundersøgelsen blev afleveret til Kulturministeriet den 20. februar 2003, og de blev dagen efter offentliggjort på Kulturministeriets hjemmeside, i sagens natur i en version uden bilag om mulige købere og forventet salgspris m.v. Samtidig blev de sendt til Folketingets Kulturudvalg, og endelig gav jeg samtidig på et møde i Kulturministeriet Folketingets medieordførere – dem, der ønskede det og kunne være der – en grundig orientering om indholdet af rapporterne.

I rapporten fra PriceWaterhouseCoopers er den overordnede konklusion, at der er et grundlag for at drive TV 2 som en 100 pct.s statsejet aktieselskabsform på de vilkår, der er indeholdt i medieaftalen for 2002-06.

Jeg skal derfor i det følgende kort redegøre for visse af de forudsætninger, der er lagt til grund af konsulentfirmaet, idet jeg i øvrigt må henvise til selve rapporten. Det gælder også for den efterfølgende redegørelse fra min side for rapporten for Danske Bank.

PriceWaterhouseCoopers har bl.a. indregnet, at størstedelen af TV 2's etableringsgæld til staten på 527 mio. kr. skal tilbagebetales over 10 år og forrentes. En mindre del af gælden, 90 mio. kr., foreslås konverteret til egenkapital, med henblik på at selskabet kan stiftes med en egenkapital på 564 mio. kr. svarende til en soliditet på 45 pct.

Endvidere er det som udgangspunkt forudsat, at licensen til TV 2 falder bort i løbet af perioden, således at TV 2 dette år modtager mellem

70 mio. kr. og 140 mio. kr. i licens. Forudsætnin- gen baserer sig på, at TV 2 privatiseres pr. 1. januar 2004.

PriceWaterhouseCoopers anfører som argu- ment for licenstilførelsen i 2004, at dette vil ska- be en stabilitet for stationen til at tilpasse sig den nye situation. Uden licenstilførelse i 2004 vil sel- skabet ifølge konsulentfirmaet skulle etableres med en tilsvarende højere egenkapital.

PriceWaterhouseCoopers har i rapporten re- degjort for en række særlige usikkerhedsfakto- rer, som vil kunne påvirke økonomien i TV 2 A/S. Det gælder eksempelvis udvikling af rekla- meindtægterne og priserne på programrettighe- der og konsekvenserne for TV 2 af etableringen af et jordbaseret digitalt tv-sendenet, eventuelt udskillelse af TV 2's sendemaster i et særskilt selskab samt den skattemæssige behandling af en række aktiver.

Det er jo usikkerheder og udfordringer, der også består for TV 2 i den nuværende form.

Foranalysen fra Danske Bank konkluderer til- svarende, at der på basis af en række nærmere angivne forudsætninger eksisterer et kommer- cielt grundlag for at drive TV 2 som det, man kalder stand alone og privatiseret selskab uden licensindtægter.

Det er Danske Banks vurdering, at en privati- sering af TV 2 ikke mindst i lyset af udviklingen på mediemarkedet vil styrke selskabets kom- mercielle udviklingsmuligheder og indtægts- grundlag. Det påpeges således, at stationen ved en privatisering vil få adgang til den nødveni- ge risikovillige kapital og fleksibilitet i relation til indgåelsen af partnerskaber og alliancer om mere formaliseret samarbejde m.v. Dette vurde- res at være en forudsætning for, at TV 2 statsejet eller ej på lang sigt kan opretholde sit indtægts- grundlag og dermed en høj kvalitet i sendefla- den.

Det er samtidig konsulentfirmaets vurde- ring, »at TV 2 udgør et af de stærkeste brands in- den for medieområdet i Danmark, og at selska- bet med sin nuværende markedsposition giver en ny ejer store muligheder for videreudvikling af selskabet. Selskabet er imidlertid i sin nuvæ- rende form og struktur følsom overfor konjunk- turudsving (reklameindtægter) samt ændringer i værdikæden som følge af selskabets relativt smalle geografiske såvel som produktmæssige forretningsgrundlag.«

Kl. 10.15

Danske Bank har på baggrund af analysen af TV 2 identificeret en række potentielle købere

ud fra en nærmere vurdering af deres finansielle styrke, erfaring med og kompetence inden for tv-virksomhed og/eller public service-virksom- hed samt mulige synnergieffekter. De konkluderer, at der vil være en del kvalificerede købere til TV 2.

Danske Bank har i sin analyse nærmere rede- gjort for en række forhold og vilkår, der vurde- res at have betydning for TV 2's fremtidige kom- mercielle udviklingsmuligheder og indtægts- grundlag. Det er bl.a. kommende krav til pro- gramindhold, de danske reklameregler, nogle af de samme ting, som PriceWaterhouseCoopers også var inde på.

Partierne bag medieaftalen har drøftet kon- klusionerne i de gennemførte udredninger og vurderer på baggrund heraf, at forudsætningen i medieaftalen om, at det kan sandsynliggøres, at et privatiseret TV 2 A/S vil være i stand til at leve op til public service-forpligtelserne, er op- fyldt. Det er derfor aftalepartiernes opfattelse, at der er grundlag for at gå videre med privatiseringsprocessen.

Dette har som nævnt i første omgang ført til, at der i dag fremsættes to lovforslag, der skal skabe den fornødne hjemmel til omdannelsen.

Parallelt med behandlingen af lovforslagene vil der blive arbejdet videre med afklaring af de udestående, der er peget på i konsulenternes rapporter. Det drejer sig bl.a. om, hvorvidt man skal have digitalt tv eller ej. Det drejer sig om etableringen af en eventuel regional digital kanal. Det er nogle af de spørgsmål, vi skal have afklaret.

Spørgerne beder mig således redegøre for, hvordan konsulentrapporterne harmonerer med medieaftalens forudsætninger om en snarlig di- gitalisering af sendenet og TV 2-regionernes etablering af et regionalt baseret netværk. Det er en diskussion, som vi har i medieforligs- kredsen. Vi har haft et udvalgsarbejde til at kig- ge på det med repræsentanter for forskellige kompetente institutioner, og styregruppen kommer på baggrund af en indledende høring af branchen – der har været en interessetilkendegi- velsesrunde – med et oplæg til forligskredsen.

Vi har haft hele spørgsmålet ude til høring. Der er lidt forskellige holdninger til selve pro- cessen omkring digitaliseringen ude i branchen. Der er en positiv holdning hos nogle, hos andre er der forbehold for, om det vil kunne lade sig gøre økonomisk.

Den nedsatte styregruppe arbejder for tiden med at bearbejde resultatet af høringsrunden og

kommer i løbet af kort tid med et oplæg til aftalepartierne, således at partierne på dette grundlag kan tage endelig stilling til sigtelinjerne for et eventuelt udbud.

Man vil også tage stilling til det forslag om en regionalt baseret digital kanal, som de regionale TV 2-virksomheder er fremkommet med.

Med hensyn til digitaliseringen kommer både Danske Bank og PriceWaterhouseCoopers ind på konsekvenserne i deres rapporter. Det er svært at komme nærmere ind på det, fordi vi ikke har taget nogen endelig politisk beslutning om TV 2/DANMARKS og de regionale TV 2-virksomheders rolle og rammevilkår i forbindelse med en eventuel digitalisering. Det er der altså ikke truffet nogen som helst beslutning om endnu.

Med hensyn til reklamemarkedet må man sige, at usikkerheden i relation til konsekvenserne af en svækket position for reklamemarkedet, hvad enten det kan skyldes, at man indfører digitalt tv eller konjunkturforhold, er en situation, som alle, der har med TV 2 at gøre, må kalkulere med, uanset om det fortsætter i den nuværende struktur eller de bliver privatiseret, som vi lægger op til en proces med.

Netop de mange usikkerheder er efter min opfattelse det væsentligste argument for at give TV 2 øgede frihedsgrader og bedre udviklingsmuligheder i kraft af ændrede ejerforhold. TV 2 får nu en fantastisk mulighed for at udvikle sig kvalitativt.

Med de mange restriktive krav, vi også stiller til TV 2 i fremtiden, vil vi sandsynligvis opleve et endnu bedre TV 2 i privat form, hvor licensbetalerne ikke behøver at betale licens, hvor de ikke er bundet af snævre statsinteresser, og hvor politikere sidder i bestyrelsen.

Som nævnt skal vi nu parallelt med behandlingen af lovforslagene arbejde videre med afklaringen af de udestående, der er peget på i konsulenternes rapporter. Det er målet, at vi før sommerferien vil have det fornødne grundlag for at kunne stifte aktieselskabet. Det drejer sig om stiftelsesdokumenter, vedtægter, åbningsbalance, tilladelse til udøvelse af programvirksomheden, den fornødne afklaring med Kommissionen m.v. De nærmere vilkår for stiftelsen af selskabet vil blive forelagt Folketingets Finansudvalg.

Kl. 10.20

Jeg har på et møde den 21. februar 2003, hvor til samtlige mediepolitiske ordførere var inviteret i anledning af modtagelse af konsulentrap-

porterne, tilkendegivet, at jeg vil holde Kulturudvalget løbende orienteret om processen frem mod privatiseringen, og at jeg også gerne ser en bred debat om betingelserne for privatiseringen.

Derfor hilser jeg selvfølgelig debatten i dag velkommen, også de drøftelser, vi vil have i den nærmeste fremtid, og vi vil også fra Kulturministeriets side tage initiativ til flere drøftelser om emnet.

Forhandling

Naser Khader (RV):

TV 2 blev etableret med formålet at skabe en tv-kanal, der kunne sikre et mere komplet dansk mediebillede. Overordnet skulle TV 2 levere en mangfoldighed, alsidige programmer af høj kvalitet. TV 2 skulle sikre befolkningen adgang til væsentlig samfundsinformation og debat samt til kunst og kultur, og TV 2's nyhedsformidling skulle være relevant, pålidelig og upartisk.

Selvfølgelig har der været blandede meninger om, hvorvidt det er lykkedes TV 2 at nå alle disse mål, ligesom der har været en generel diskussion af den mere populære drejning, man har kunnet iagttage både hos Danmarks Radio og TV 2 de senere år. Men på mange måder har TV 2 været en succes. Ingen kan komme uden om TV 2 som et centralt punkt i det danske medieselskab i dag.

Men kulturministeren og de øvrige forligsparter er åbenbart af den mening, at en privatisering af TV 2 kan give endnu bedre tv, dvs. forbedre kvalitet af programmerne i almindelighed, give mere mangfoldighed og alsidighed i programfladen, mere samfundsrelevant debat, lettere adgang til vigtig samfundsinformation og pålidelig nyhedsformidling og ikke mindst mere kultur og kunst.

Det Radikale Venstre vil ikke udelukke, at en privatisering af TV 2 kan få disse konsekvenser, men det kræver en helt anden og grundig og præcis planlægning end den, man finder i kulturministerens oplæg.

Kritikken af kulturministerens plan og håndtering har været massiv. Kritikpunkterne har nærmest været uden ende. Den klare udmelding fra gruppen af seks tidligere tv-direktører og bestyrelsesformænd til stats- og medieministeren i Politiken den 5. marts 2003 kan ses som en foreløbig kulmination på denne kritik.

Som sagt er der mange kritikpunkter, og vi får forhåbentlig en grundig diskussion af de fleste i dag. Lad os begynde med de vigtigste:

For det første risikerer man, at et fremtidigt privatiseret TV 2 på kulturministerens vilkår simpelt hen medfører ringere tv. Der er en direkte måde at sikre kvalitet og alsidighed på, nemlig gennem public service-forpligtelserne, men dem har kulturministeren valgt at udvande og udhule til nærmest uforpligtende hensigtsretklæringer.

Public service-forpligtelserne skal simpelt hen udtrykkes klarere og mere konkret, så de ikke giver anledning til tvivl og fortolkning. I denne sammenhæng kan man diskutere, hvordan man skal sanktionere brud på public service-forpligtelserne. Det er ikke troværdigt, hvis den eneste sanktionsmekanisme er fratagelse af senderetten. I stedet kunne man overveje bøder og krav om at genoprette brud på kravene til sendefladen vedrørende forskellige typer programmer. Bryder man f.eks. kravet om andelen af dansksprogede programmer i en periode, skal man kompensere senere.

Tilsvarende er der behov for et stærkt, uafhængigt organ med klare beføjelser til at vurdere og sikre grundig og bred debat om kvaliteten af programmerne, f.eks. som granskningsnämnden i Sverige. Hvis det nuværende Radio- og tv-nævn skulle udføre denne opgave, skal det være med nye, udvidede beføjelser.

Det næste væsentlige punkt vedrører økonomien for et fremtidigt privatiseret TV 2 og i denne sammenhæng de uafhængige rapporter om det økonomiske grundlag for at privatisere TV 2. Overordnet set virker de to rapporter overdrevent optimistiske. Forventninger til den danske økonomi og dermed til reklamemarkedets udvikling deles ikke engang af andre afdelinger hos de firmaer, der har lavet rapporterne.

Dermed risikerer vi om nogle år at stå med et privatiseret TV 2, der ikke er rentabelt. Hvad stiller vi op i denne situation? Skal der slækkes på public service-kravene? Skal der ydes offentlige tilskud? Eller skal TV 2 tilbage på offentlige hænder? Regeringens håndtering af Arrivasagen giver ikke anledning til fortrøstning.

Kl. 10.25

De uafhængige rapporter opstiller også en mængde mediepolitiske forudsætninger for, at et privatiseret TV 2 skal kunne løbe rundt. Det er vigtige spørgsmål vedrørende det danske mediebillede generelt og TV 2 i særdeleshed, som kulturministeren ikke har villet forholde sig til.

Jeg nævner i flæng og håber at få svar på nogle af de spørgsmål:

Hvad sker der med licensen?

Må et fremtidigt privatiseret TV 2 opkræve brugerbetaling for public service-kanalen?

Hvordan skal den fremtidige køber af TV 2 findes: udelukkende ud fra prisen, der bliver budt, eller skal man stille yderligere krav til køberen? Skal køberen være dansk?

Hvorfor skal man overhovedet stille yderligere krav, hvis public service-kravene og de andre betingelser for kanalens fremtidige drift er så klare, som kulturministeren påstår de er. Har man så ikke tværtimod pligt til at få så høj en pris som muligt? Og hvordan vil man sikre sig, at køberen også overholder kravene efter købet?

Helt generelt er der behov for troværdige sanktionsmekanismer. Er Kulturministeriet overhovedet gearret til det?

Hvordan kommer konkurrencesituationen til at se ud på det danske mediemarked? Bliver der overhovedet konkurrence? Og var det ikke meningen med at privatisere i første omgang, at man ville have mere konkurrence?

Hvad skal der ske med TV 2's andel af sendenet? Overtager køberen også TV 2's andel af sendenet? Og hvad skal der i så fald ske med regionernes andel af sendenet?

Er kulturministeren stadig af den opfattelse, at sendenet skal digitaliseres? I går kunne man læse i Børsen, at Venstres medieordfører, hr. Jens Rohde, ikke længere mente, at der var behov for et digitalt sendenet i Danmark. Har kulturministeren også ændret holdning til det digitale sendenet?

Hvis ikke, hvordan sikrer man, at TV 2 kommer til at spille en konstruktiv rolle i opbygningen af et digitalt jordbaseret sendenet? Og bliver kravene til TV 2 opretholdt, når digitaliseringen er en realitet?

Hvordan skaber man bedst mulige betingelser for regionerne? Hvordan hindrer man, at regionerne bliver trængt, når regionernes interesser ikke er i overensstemmelse med købers interesser?

Og hvordan med dansk film?

Spørgsmålene er mange, og de seriøse svar mangler. Forhåbentlig får vi større klarhed efter debatten i dag.

Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har et forslag til vedtagelse i forbindelse med F 48, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget advarer regeringen mod privatisering af TV 2 på det foreliggende grundlag.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 76)

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg vil sige, at det ikke overskrider grænsen på 150 ord.

Den næste ordfører er hr. Jens Rohde.

Jens Rohde (V):

Ja, det var noget af et forslag til vedtagelse, der kom.

Uanset hvilket grundlag vi vil fremlægge, tror jeg ikke, at der vil være nogen sammenhæng mellem det, hr. Naser Khader siger, nemlig at Det Radikale Venstre ikke er principiel modstander af en privatisering af TV 2, og hvad der er virkeligheden, for jeg synes, at hr. Naser Khaders tale meget klart viste, at det er en ideologisk tilgang, man har til det. Det er en principiel modstand mod privatiseringen af TV 2, man har.

Hr. Naser Khader stiller en lang række spørgsmål, som jeg synes er meget relevante. Jeg får forhåbentlig lejlighed til at give nogle af svarene, og ministeren kan også give nogle af svarene senere hen.

Det, man bare skal huske på i den debat, er, at uanset om man privatiserer TV 2 eller man ikke privatiserer TV 2, vil vi i løbet af de kommende år få de samme problemstillinger og de samme spørgsmål i forhold til TV 2, fordi TV 2 i dag allerede er et hundrede procent markedsafhængigt. Det glemmer man nogle gange i denne diskussion.

Det er rigtigt, at TV 2 får 20 pct. af omsætningen via licensmidler, men det ændrer ikke ved, at hele profilen, hele programplanlægningen tilrettelægges ud fra en kommerciel synsvinkel, for det er man ganske enkelt tvunget til. Når vi ønsker at privatisere TV 2, er det ud fra en erkendelse af, at man allerede i dag er så markedsafhængigt, som man er.

Kl. 10.30

Dermed ønsker vi, at TV 2 skal få nogle muligheder for på forretningsmæssigt plan at udvikle sig, så det også kan blive en stærkere virksomhed med de synergieffekter, som man kan

drage nytte af i forbindelse med bl.a. oprettelse af supplerende betalingskanaler.

Det mener vi ikke er politisk legitimt at man gør, hvis man er en statskanal, altså at staten opretter sportskanaler osv., osv. Så her er der et forretningsselement, hvor TV 2 har mulighed for at udvikle sig set i forhold til den situation, vi står i, hvor vi ikke kan opbygge elektroniske Berlinmure omkring Danmark. Det er den virkelighed, vi står over for, og uanset om man privatiserer TV 2 eller ej, skal der gives en lang række svar på de spørgsmål, som hr. Naser Khader også stillede.

Se, her den anden dag blev jeg af en tv-anmelder kritiseret for at bruge udtrykket brands i forbindelse med et tv-interview om TV 2, hvor denne tv-anmelder sagde: Der har vi netop problemet. Hr. Jens Rohde tænker økonomisk og tænker på brands og management, mens vi andre tænker i ånd. Sådan nogenlunde skrev denne tv-anmelder. Underforstået at privatiseringsmodstanderne tænker i ånd og vil forsvare de mange smalle udsendelser, der er på TV 2; den høje kvalitet, som hr. Naser Khader også valgte at lægge vægt på.

Nu kan kvalitet jo selvfølgelig altid diskuteres, og det er fair nok. Men jeg synes bare, at hvis vi skal have en ordentlig og reel debat om det her, skal vi også kunne diskutere, hvad det er for en programflade, vi egentlig taler om. For sjovt nok er mange af dem, som nu har så travlt med at forsvare TV 2 og TV 2's kvalitet, de samme, som vi tidligere har hørt kritisere TV 2 sønder og sammen for at være plastret til med amerikanske serier.

Jeg har ikke noget imod, at der er amerikanske serier, men et kort udpluk hører dog med til, hvordan en programflade ser ud på TV 2, og det kan også underbygge det, jeg sagde om, at programplanlægning foregår ud fra en kommerciel vinkel:

Vi starter – det er fra i går – kl. 13.05 med »Home & Away«. Så kommer »Lille doktor på prærien«, »Blomsterbørns børn«, »Roseanne«, »Melrose Place«. Så kommer der nogle nyheder. Så kommer »Beverly Hills« og »Et unage par«, som også er en amerikansk komedieserie. Derefter kommer »Around the World« og så nyhederne igen. Så var der fodbold i går; det er også en god kommerciel salgsvare.

Efter fodboldkampen fik vi mulighed for at stifte bekendtskab med »The Agency«, en amerikansk spændingsserie, og derefter »Kongen af Queens«, som er en amerikansk komedieserie.

Det er ikke bare tilfældigt, at det så sådan ud i går. Tirsdag så det også sådan ud med »Lille doktor på prærien«, »Blomsterbørns børn«, »Roseanne«, »Melrose Place«, »Beverly Hills«, »Et umage par«, »Kære Dagbog«. Så er der kl. 20.00 et program, man selv har produceret, nemlig »Matchmaker«, men det har også en meget kommerciel vinkel og en stor underholdningsværdi. Derefter »24 timer«, en amerikansk spændingsserie. Kl. 21.30 kommer »Venner«, en amerikansk komedieserie, og kl. 22.45 kom »Strengt fortroligt«, en amerikansk spændingsserie.

Det er stort set sådan, programmet ser ud hver dag på TV 2. Så er der lige weekenderne, hvor vi får nogle genudsendelser af de underholdningsprogrammer, man har lavet: »Klassefesten«, »Mit sande jeg« osv.

Fred være med det. Det kan såmænd være udmærket. Jeg synes bare, at det hører med, når vi diskuterer alle de her smalle programmer og den højere kultur, som jeg ikke kan finde på TV 2. Hvorfor kan jeg ikke finde det på TV 2? Det kan jeg ikke, fordi man er nødt til at lave en kommerciel programflade, allerede sådan som strukturerne og økonomien er strikket sammen i TV 2 i dag. Det er den virkelighed, man skal forholde sig til, også når man vil diskutere programmer.

De smalle programmer er ikke på TV 2. Det er en ikkeeksisterende vare, man påberåber sig. Den er der ikke. Der er en særdeles god og bred programflade af stor underholdningsværdi for mange. Det erkender jeg. Der er også gode nyhedsudsendelser, og det bruger man mange ressourcer på. Men at påstå, at TV 2 er en public service-kanal, der leverer høj kultur, mener jeg simpelt hen er at skyde over målet. Det er det, jeg beder ordførerne om at forholde sig til, når vi skal diskutere det her i dag.

Vi støtter naturligvis en fortsat privatiseringsproces af TV 2.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det først hr. Søren Søndergaard, derefter hr. Aage Frandsen og fru Mette Frederiksen. Og efter hr. Jens Rohde har svaret, er det hr. Naser Khader.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var lige før hr. Jens Rohde havde stjålet – nej, det var ikke lige før, for hr. Jens Rohde hav-

de stjålet et langt afsnit af det, jeg vil sige senere i min ordførertale, for jeg ville have læst nøjagtig det samme program op for at understrege, hvor katastrofal situationen er, hvor stort behov der er for at lave nogle ændringer.

De ændringer har man mulighed for at lave, så længe TV 2 er en offentligt ejet kanal. De ændringer har man ikke mulighed for at lave, i det øjeblik TV 2 er privatiseret.

Når hr. Jens Rohde går så stærkt ind for den her privatisering med de konsekvenser, det har, nemlig at man ikke kan lave de her ting bedre, må det jo være, fordi hr. Jens Rohde i virkeligheden synes, at det er godt nok.

Hr. Jens Rohde har opgivet at gøre det bedre, har opgivet at få en bedre programflade, har opgivet at få en programflade, der indeholder dansk kunst, dansk dokumentar. Hr. Jens Rohde har opgivet det. Det er vel i virkeligheden den største falliterklæring over privatiseringsprojektet, at man har opgivet at lave et bedre dansk tv.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

To spørgsmål, hvor det ene går på noget af det, hr. Jens Rohde sagde noget om, og det andet på det, hr. Jens Rohde ikke sagde noget om.

Er hr. Jens Rohde ikke meget bekymret for, om det, man skriver i en public service-kontrakt, kommer til at betyde noget særligt, når man tager i betragtning, at det, som hr. Jens Rohde læste op, er det, som TV 2 er i dag? Indtil nytår havde TV 2 og Danmarks Radio de samme krav om public service. Det vil sige, at selv om man har nogle bestemte krav, er det ikke sikkert, at de betyder ret meget i virkelighedens verden.

Det andet spørgsmål: I forespørgslens formulering spørges der også lidt til digitaliseringen, og jeg synes egentlig, at hr. Jens Rohde skulle have lejlighed til ikke kun til Børsens læsere, men også til Folketinget at fortælle om sine tanker i den forbindelse.

Jeg spørger: Er det Venstres synspunkter? Er hr. Jens Rohde enig med den konservative ordfører, der siger, at hvis man gør det, kan man ikke se DR 1 i København? Jeg vil spørge: Hvis det nu viser sig, at man udsætter det yderligere, skal vi så ikke med det samme sige, at det er regeringens politik, at DR 2 skal ned på den tomme frekvens, og at det skal være nu?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hr. Jens Rohde taler om virkeligheden, og den er jo altid forskellig afhængigt af, hvilke øjne den ses med.

Jeg må sige til hr. Jens Rohde, at vi ikke er i en situation på det danske mediemarked, hvor de kommercielle medier er i underskud. Vi er ikke i en situation, hvor det offentlige medie har taget patent på sandheden og taget patent på, hvilke nyheder der er tilgængelige for danskerne, har taget patent på dagblade, på tv eller på radio. Vi er omvendt i en situation, hvor det er de private, der fylder allermost.

Set i bagklogskabens lys medgiver jeg gerne, at det var en god idé at bryde det monopol, DR havde på tv i Danmark for 15 år siden. Men vi nærmer os med de privatiseringstanker, der ligger nu, en situation, hvor det offentlige magtmonopol udelukkende erstattes af et privat magtmonopol.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Jens Rohde: Er det ikke i regeringens interesse at sikre, at der er en vis bredde i vores medier, og dermed sørge for, at der ikke sker en komplet kommercialisering eksempelvis af nyhederne?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

En komplet kommercialisering af eksempelvis nyhederne, siger fru Mette Frederiksen. Hvordan tror fru Mette Frederiksen, dagbladsjournalisterne vil have det med den kommentar?

Så bliver der sagt et privat magtmonopol. Det må jeg sige er noget af en udmelding, når jeg tænker på, at vi her i Danmark med 5 millioner mennesker har fire landsdækkende offentligt licensbetalte kanaler, hvor der ikke er én reklamekrone indarbejdet, og vi har fire landsdækkende statslige tv-kanaler, som det er lige i øjeblikket. Det er jo virkeligheden. Man kan da ikke komme her og tale om et privat magtmonopol, når vi har en institution som Danmarks Radio med den styrke, som Danmarks Radio har i dag. Det er da ren nonsens.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det bekymrer mig selvfølgelig en lille smule, hvis det er sådan, at vores taler skulle være enslydende. Så er der meget at bekymre sig om, men det lever jeg dog med.

Virkeligheden er jo, at vi ikke har opgivet. Vi erkender, at der er en økonomisk virkelighed, som man må forholde sig til. Alternativet er, og det kunne vi jo godt diskutere, at man skulle

sætte licensen betragteligt op og dermed give TV 2 en så stor licensandel, at de er fuldstændig uafhængige af det marked. Her har vi valgt at sige, at vi ikke ønsker at hæve licensen, og det må man tage konsekvensen af.

Kl. 10.40

Bortset fra det har vi jo netop valgt at prøve at stramme op, ikke bare ved at lade public service være nogle hensigtserklæringer, men ved at give det noget konkret indhold og lave en kontrakt om det i modsætning til, hvad man har i dag.

Så er der til hr. Aage Frandsen. Det var lidt det samme om public service-kontrakterne, så jeg vil skynde mig at springe til det med digitaliseringen. Jeg er i hvert fald meget skeptisk over for hele det digitaliseringsprojekt, når jeg ser, hvordan det er gået og går i Spanien, Portugal, Belgien, hvor man nu helt har opgivet det – jeg siger ikke, at vi skal opgive det; jeg siger bare, at vi skal udskyde det på ubestemt tid – i Tyskland, Frankrig og England, hvor ITV bukkede under på hele digitaliseringsprojektet, og hvor man har udskudt det til 2020.

Er det sandsynligt, at vi her i Danmark kan løbe den digitalisering af det europæiske jordbaserede tv-sendenet i gang, når man ikke kan i andre lande, som har et langt større forbrugerpotentiale? Jeg mener det ikke, og det er derfor, at jeg har manet til ny eftertanke. Det er Venstres synspunkter, som jeg så vil diskutere med forligskredsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Naser Khader og derefter fru Mette Frederiksen og hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Jens Rohde besvarede nogle af de spørgsmål om rapporternes forudsætninger, som jeg stillede i mit indlæg, som jeg ikke fik nogle konkrete svar på.

Med hensyn til licensen: Skal TV 2-købere fortsat have betaling? Skal en køber udelukkes findes ud fra økonomiske kriterier, eller skal TV 2 sælges til den, som kan give det bedste bud på dansk tv i fremtiden?

Så er der sanktionsmulighederne: Hvilke andre sanktionsmuligheder vil der være ud over at trække licenstilladelsen?

Sidst et spørgsmål til både hr. Jens Rohde og kulturministeren: De tidligere TV 2-chefer har sendt et åbent brev til statsministeren, har de fået et svar? I så fald: Hvilket svar har de fået?

Det var et åbent brev, og jeg vil gerne høre, hvad statsministeren har svaret.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Der er adgang til knap 500 tv-kanaler i Danmark, hvoraf en lille håndfuld er offentligt finansierede eller delvis offentligt finansierede. Antallet af dagblade i Danmark rasler ned. Overalt i landet ser vi, at radio, tv og lokale dagblade sammenkøres med den konsekvens, at der er færre lokale stemmer, at der er færre lokale vinkler på den offentlige debat og færre muligheder for at komme til orde. Jeg tør slet ikke tænke på antallet af kommercielle blade, magasiner, internetportaler og alt muligt andet.

Vi er altså i en situation, hvor medierne koncentrerer. Når medier koncentrerer, koncentrerer magten også. Vi har et medieforlig, som på ingen måde styrker DR, tværtimod, og vi har en regering, der vil privatisere TV 2 meget, meget hurtigt.

Mit spørgsmål til hr. Jens Rohde skal være: Hvordan kan man ud fra det grundlag, der ligger, det grundlag, hvorpå den offentlige debat i Danmark foregår, påstå, at vi har en overrepræsentation af offentlige medier og en overrepræsentation af de vinkler, der måtte være som konsekvens af det?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil først medgive hr. Jens Rohde, at jeg heller ikke synes, at TV 2 er noget at skrive hjem om, i hvert fald ikke for en række programmets vedkommende. Men når fodboldkampen var så dårlig i går, var det sådan set ikke TV 2's skyld. Det synes jeg ikke at man skal bebrejde TV 2. Det var dårlig underholdning og et dårligt resultat.

Jeg vil godt spørge: Hvis vi så siger, at vi accepterer præmisserne for digitaliseringen, at den måske er udskudt til meget langt ud i fremtiden, er det så ikke også på tide at sige, at vi så må bruge den ledige frekvens? Hr. Jens Rohde og jeg har jo accepteret en præmis givet af nogle kloge folk og en minister – det er ikke den nuværende, selv om hr. Jens Rohde har gjort det et stykke tid, men tidligere ministre – nemlig at man kunne digitalisere de jordbårne sendere, og at der var økonomi i det. Hvis det nu ikke viser sig at være sådan, kan vi ikke være bekendt at have en frekvens, der er tom.

Derfor synes jeg, at den del, hr. Jens Rohde var fremme med, var fornuftig. Og hvis hr. Jens Rohde også vil sørge for, at ministeren synes, det er fornuftigt, så skal jeg gerne bidrage til, at flertallet skabes.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg skal beklage over for hr. Aage Frandsen, at jeg ikke nåede det spørgsmål før, men jeg har jo den opfattelse, som jeg har givet udtryk for i Børsen i går, med hensyn til den præmis, der har været om, at man bruger den tredje kanal til digitale sendeforsøg. Hvis man ikke har behov for at lave disse sendeforsøg mere, så er der da all mulig grund til at sørge for, at DR 2 kommer ned på jorden, som man siger, således at DR 2 kan modtages med en almindelig antenne.

Der vil være nogle enkelte steder i landet, hvor det stadig væk ikke kan lade sig gøre, fordi DR bruger en del af frekvensnettet til at styrke sendestyrken på 1'eren, men der, hvor man kan gøre det, bør man naturligvis gøre det. Det er min holdning, og det vil jeg selvfølgelig søge at overbevise forligsparterne om også.

Jeg kan jo kun konstatere, at med den holdning, fru Mette Frederiksen giver udtryk for, så var hele det forhandlingsspil, som vi havde op til sommerferien sidste år, jo én lang forhandling på skrømt, for fru Mette Frederiksens holdninger er nok noget af det mest gammelkommunistiske og venstreorienterede, jeg nogen sinde har hørt til medieområdet fra den her talerstol.

Jeg er nogle gange lidt rystet over, at det kan forekomme, men det anede mig også under forhandlingerne, at det var forhandling på skrømt. Jeg sidder tilbage med et spørgsmål om meningen med det, fru Mette Frederiksen siger. For skulle konsekvensen så være, at fordi der er nogle dagblade, der lukker, så bør vi egentlig lukke en hel masse radio- og tv-stationer, fordi de udhuler dagbladene? Det var jo næsten det, der lå i luften i det, fru Mette Frederiksen sagde.

Uanset hvordan fru Mette Frederiksen vender og drejer det, så har vi her i landet, indtil videre i hvert fald, fire landsdækkende radiokanaler, og de er alle sammen statsejede. Vi har landsdækkende tv-kanaler, og de er alle sammen statsejede. Det er virkeligheden. Og så har jeg i øvrigt ikke noget problem med, at nogle mennesker har mulighed for at tage 500 kanaler, og nogle har mulighed for at tage 2 og 5 og 8. Det er det frie valg. Det er ikke min opgave at

opdrage folk, men det ved jeg godt at fru Mette Frederiksen meget gerne vil.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er min opgave at give hr. Søren Søndergaard ordet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg da godt lige byde fru Mette Frederiksen velkommen i klubben. Det er en æresbetegnelse at blive kaldt gammelkommunist af hr. Rohde. Det er vi mange der har prøvet, og det føles godt, hver gang han gør det, synes jeg.

Men derudover vil jeg sige til hr. Rohde: Vi var så enige om, TV 2 ikke er godt nok, som det er. Men, siger hr. Jens Rohde, i forbindelse med privatiseringen laver vi bare nogle klare public service-krav, og så bliver det bedre.

Men så må man jo stille sig spørgsmålet: Er grunden til, at TV 2 ikke har været godt nok, og at der bl.a. er alle de amerikanske serier, bare, at der ikke har været nogen klare public service-krav? Er det virkelig årsagen? Eller er årsagen ikke lige præcis, at man har haft vanskeligheder med at få stationen til at hænge sammen, medmindre man pumpede de billige amerikanske serier ind i lange baner i modsætning til at tage danskproducerede programmer?

Er kendsgerningen ikke stadig væk, at i det øjeblik vi opgiver kontrollen med TV 2, så har vi ikke mulighed for at forbedre den situation, for så skal TV 2 ene og alene eksistere på markedsvilkår, og så er der ikke mulighed for at lave bedre programvirksomhed?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Må jeg ikke indledningsvis sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg på ingen måde kan se det som en æresbetegnelse at blive kaldt kommunist eller gammelkommunist, og heller ikke, selv om det er hr. Jens Rohde, der er afsender af det.

Når jeg på ingen måde ser det som en ære at blive sammenlignet med dem, hænger det jo sammen med – her skal jeg måske bede hr. Jens Rohde om at studere sin kommunisme lidt bedre en anden gang – at kommunister godt kan lide monopol. Kommunismen bygger på en grundlæggende tro på, at staten kan det hele, og det er lige præcis det, der er min angrebsflade i forhold til regeringen, fordi regeringen med hr. Jens Rohde i spidsen tror på, at markedet kan det hele.

Det eneste, vi ønsker at afsøge i den her mediediskussion, er et alternativ til det kommercielle. Det er, at når danskerne tænder for fjernsynet om aftenen, så skal der være et kvalitativt alternativ til det kommercielle. Der skal være mulighed for at se og lytte til en ordentlig nyhedsdækning, og der skal være ordentlige børne- og ungdomsprogrammer. Vi vil have danske film, ikke kun amerikanske. Det er det, jeg gentagne gange har bedt regeringen svare på: Hvorfor vil man ikke være med til at sikre danskerne et alternativ til det amerikanske og til det kommercielle?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Lad mig minde om, at forespørgslen i dag handler om rapporternes indhold og forudsætninger, altså beslutningsgrundlaget for en privatisering af TV 2. Jeg mener faktisk, at konklusionerne på rapporterne er meget optimistiske. De forudsætter bl.a., at Danmark skal opleve en økonomisk optur med en stigning i bruttonationalproduktet på 4 pct., og at TV 2's andel af det samlede reklamemarked skal øges på trods af fremkomsten af radiostationer, nye mobile tjenester og nye reklamemuligheder via internettet. Det er rapporternes forudsætninger, jeg gerne vil have diskuteret her og have Venstres ordfører hr. Jens Rohde til at svare på.

Det andet er, at jeg gerne vil gentage endnu et spørgsmål fra tidligere: Har statsministeren besvaret det åbne brev, som blev sendt af tidligere formænd og TV 2-direktører?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg skal sige til hr. Naser Khader, at jeg ikke er bekendt med ordlyden i statsministerens svar, men jeg ved, at statsministeren har svaret, for det har jeg selv spurgt statsministeren om. Jeg har bare endnu ikke fået oversendt svaret.

Nu hæfter hr. Naser Khader sig jo meget ved det. Det er jo sådan blevet det store orakel, nemlig de her tidligere chefer, hvor en af dem måske også har skrevet noget af talen for hr. Naser Khader, det ved jeg ikke. Man skal bare huske, hvad det er for et politisk tilhørsforhold, nogle af dem har, og at de måske har en selvstændig politisk og ideologisk pointe i at gå imod privatiseringen.

Synspunkterne er i hvert fald kendt på forhånd. Jeg betragter ikke disse tidligere chefers skrivelse som en stærkt tiltagende kritik, heller

ikke af rapporterne. Det var næsten givet på forhånd. Jeg var næsten blevet skuffet, hvis det var sådan, at de havde ændret synspunkt, for det er næsten ligegyldigt, hvad man fremlægger.

Hr. Naser Khader nævner alle de her tjenester. Det er jo rigtigt. Der er reklamemarkedet, og der kommer SMS-tjenester og mere og mere. Men TV 2 får jo netop en langt større mulighed for at blive en del af alle disse tjenester, fordi man ikke længere har de bindinger på, hvordan man laver forretning. Derfor får TV 2 en ret god mulighed for at få en betragtelig større indtjening ved, at man kan blive en del af mange af de her tjenester af den ene og den anden art.

Sagt til fru Mette Frederiksen: Jamen vi har stadig væk landsdækkende monopol, når det gælder radio, og vi har landsdækkende monopol, når det gælder tv. Vi siger jo netop ikke, at monopol er vejen frem. Men det er jo ikke korrekt, når fru Mette Frederiksen siger, at vi mener, at markedet kan klare det hele.

Mig bekendt er der ikke nogen fra den borgerlige side, der har besluttet eller fremsat forslag om, at Danmarks Radio skal nedlægges, eller at Danmarks Radio ikke fortsat skal have fire radiokanaler, ikke fortsat skal have sine to tv-kanaler. Mig bekendt er der ingen, der har fremsat det forslag. Så det er jo noget sludder at komme her og påstå, at vi mener, at markedet bare kan det hele. Nej. Men vi mener altså heller ikke, at staten skal det hele.

(Kort bemærkning):

Bodil Kornbek (KRF):

I en del af den her forespørgsel står der også noget om TV 2-regionerne, så nu vil jeg ligesom prøve at dreje ind på et lidt andet område, end vi ellers har talt om.

Jeg kan såmænd godt forstå, at hr. Jens Rohde gør sig nogle overvejelser over digitaliseringen af sendenet og dermed også har spillet ud i Børsen i går. Men det får jo mig til at spørge: Hvad så med TV 2-regionerne i fremtiden, hvis nu denne digitalisering ikke bliver en realitet? Har man gjort sig nogle overvejelser på det område? Det er jo helt fint, at man i forliget stiller nogle public service-krav, som kan være gode nok, men der skal jo også være et rum til at opfylde de krav, der bliver stillet til TV 2-regionerne, og dermed også give dem mulighed for at udvikle sig i fremtiden.

Kl. 10.55

Så hvilke overvejelser har man gjort sig på det område, når det drejer sig om TV 2-regionerne og digitaliseringen af sendenet?

(Kort bemærkning):

Aage Frandsen (SF):

Jeg har heller ikke set nogen, der har foreslået nedlæggelse af Danmarks Radio, men jeg har rent faktisk bidt mærke i en slutpassus i en artikel, som Venstres repræsentant i Danmarks Radios bestyrelse, Karsten Madsen, havde i Jyllands-Posten, hvor han stiller det spørgsmål, som jo nok er retorisk – det er i hvert fald ikke meningen, der skal svares på det: Han kan godt forstå, at folk stiller spørgsmålet, om det er fornuftigt med en mastodont, som man kender Danmarks Radio som.

Så det er altså et eller andet med, at Danmarks Radio måske skal være mindre i hr. Madsens tænkning, men det er jo ikke sikkert, at det er sådan i hr. Jens Rohdes, og derfor skal jeg ikke belaste hr. Jens Rohde med det synspunkt.

Men jeg vil godt spørge hr. Jens Rohde, om hr. Jens Rohde mener, at vi får større bredde i indhold, hvis/når TV 2 bliver privatiseret. Får vi mere forskellighed, eller får vi mere af den samme slags?

Tror hr. Jens Rohde, at de udsendelser, som hr. Jens Rohde remsede op, og som jeg ikke selv ser nogen af, men det er der altså andre der gør, bliver flere eller færre? Tror hr. Jens Rohde, der bliver flere eller færre?

Og det der med, at hvis der bliver flere, så er det det, som hundredvis af kanaler også sender.

(Kort bemærkning):

Jens Rohde (V):

Fru Bodil Kornbek kommer ind på regionerne, og det er jo et meget relevant spørgsmål, må man sige. Vi har jo allerede med mediaaftalen sikret regionerne rent økonomisk i modsætning til tidligere, hvor det var sådan, at når der var sparerunder på TV 2, så blev der også sendt sparekrav ud fra Bilgrav Nielsen, Cristina Lage og andre ud til regionerne. Når de ikke kunne få Zulu til at hænge sammen, så skulle regionerne også spare. Sådan var virkeligheden.

I dag har vi gjort det på den måde, at de er autonome i forhold til den økonomiske situation ved, at de får licensmidlerne direkte.

I forhold til sendemulighederne vil jeg sige, at det jo er klart, at hvis ikke vi digitaliserer, så er det de sendemuligheder, der er, og så fortsætter

man i de vinduer, som man nu er i fra regionernes side.

Hvis man så skulle ind at digitalisere – men stadig væk, jeg er meget, meget loren ved det og mener ikke, at det er vejen frem – så melder der sig jo nogle andre muligheder. Men der er også nogle begrænsninger på den økonomiske side, det er klart. Jeg vil gerne slå fast, at for Venstre er det ikke sådan, at vi opretter en ny landsdækkende kanal med blandingsfinansiering, altså hvor de får både licens og sådan noget. Det vil vi under ingen omstændigheder medvirke til. Så det er spørgsmålet om, hvad der kan dannes økonomisk basis for. Det må man så prøve at se, og jeg ved, at regionerne jo selv prøver at arbejde med forslag.

Men jeg vil dog også godt have lov at sige, at der jo er en grund til, at man kalder det regioner og ikke landsdækkende tv. Men jeg er sådan set meget åben, men stadig væk mener jeg ikke, at den digitalisering er vejen frem. Så må vi se, om vi om 10 eller 20 år ender med at bruge lavthængende satellitter, eller hvad ved jeg. Det er der ikke rigtig nogen af os, der kan sige noget kvalificeret om på nuværende tidspunkt.

Til hr. Aage Frandsen: Spørgsmålet er, om der vil blive flere eller færre, eller om de forhold, som jeg har nævnt ved at læse op, vil ændre sig i den nuværende aftale, i det nuværende system. Det gør de jo ikke. Det er tværtimod gået den anden vej. Det er blevet mere og mere kommercialiseret på trods af, at man har givet mere og mere i licens, og det er, fordi markedet er, som det er.

Som jeg sagde til hr. Søren Søndergaard: Alternativet er – det er fair nok, hvis man har det synspunkt, og det tror jeg gerne hr. Aage Frandsen vil advokere for – at man hæver licensen ganske betragteligt, således at TV 2 ikke er så markedsmaessigt afhængig.

Men så længe man ikke vil det, og det vil vi altså ikke, må man også tage konsekvensen af det. Og det er det, vi gør. Og nu skruer vi oven i købet licensen ned. Det er vi ret glade for.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Vedrørende regionerne: Hr. Jens Rohde sætter spørgsmålstejn ved, om de skal være landsdækkende i fremtiden. Men der står altså i medieaftalen fra den 3. juni på side 5 – det vil jeg gerne have hr. Jens Rohde til at forholde sig til: Aftalepartierne er enige om at opfordre de regionale TV 2-virksomheder til at undersøge mulighe-

derne for at etablere en regionalt baseret tv-kanal i forbindelse med indførelsen af jordbaseret digitalt tv i Danmark. Hvordan forholder hr. Jens Rohde sig til dette afsnit, også set i sammenhæng med de citater, hr. Jens Rohde havde i går i Børsen?

Kl. 11.00

Jeg har et andet spørgsmål angående regionerne: Hvordan vil man i fremtiden forhindre, at regionerne bliver trængt, når regionernes interesser ikke er i overensstemmelse med køberens? Vil magten ligge hos regionerne eller hos den kommende køber?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det er helt korrekt, at man ved medieforliget sidste år sikrede TV 2-regionerne økonomisk frihed. Det synes jeg også er utrolig positivt for deres muligheder.

Hvis dette digitaliserede sendenet ikke bliver en realitet, skal jeg så forstå hr. Jens Rohdes svar således, at der ikke er nogen udviklingsmuligheder som sådan, så har de de sendetider, de har, og de har de vinduer, de har – slut? Eller vil der være mulighed for at sikre, at de har rum til at opfylde de udmærkede public service-krav, der er blevet stillet, og har mulighed for at opfylde dem optimalt og dermed også har mulighed for at udvikle sig regionalt? Altså at det ikke bare er sådan, at så er der ingen muligheder, men at man er villige til at gå ind og se på, at de godt kan udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er jo nødt til at være ærlig og sige til fru Bodil Kornbek, at hvis det er sådan, at man ikke digitaliserer sendenet, bliver der ikke flere sendekanaler. Der er jo en teknisk begrænsning, og det vil sige, at så skal TV 2 sende i vinduer.

Jeg tør næsten ikke sige det, for jeg ved, at der er TV 2-repræsentanter og regionsrepræsentanter til stede, men hvis man skulle udvikle sig anderledes, skulle man gå ind i et eller andet samarbejde med Danmarks Radio om kanalen på DR 2 eller sådan noget. Jeg ved, at det har man ikke sådan de store ønsker om i TV 2-regionerne, men udviklingsmulighederne er der.

Det vil jeg også sige til hr. Naser Khader: Det er fuldstændig korrekt, hvad der står i medieaftalen. Vi har opfordret regionerne til at undersøge det, og det er de i gang med. Jeg ved i øvrigt, at regionerne også meget gerne vil have lidt

mere tid til at gennemarbejde et forslag til, hvordan tingene kan se ud, i stedet for at de skal haste et eller andet igennem.

Jeg har jo ikke afvist noget på forhånd. Jeg har sagt, at jeg ikke tror på den digitalisering, og så giver resultatet rent teknisk ligesom sig selv, medmindre vi igen kommer på lavthængende satellitter, eller hvordan tingene kommer til at se ud om 10-15 år. Det er meget svært at spå om.

Det er klart, at hvis digitaliseringsprocessen skal fortsætte – hvor det skal bære hen, er jo ikke noget, der er truffet beslutning om i regeringen – er der da megen relevans i, at regionerne undersøger mulighederne for at lave en eller anden regionalbaseret kanal, for så er der plads til det, og så har vi sådan set frekvensrum nok til det.

Jeg vil så bare understrege, at jeg som talsmand for Venstre har én forudsætning: at vi ikke opretter en ny blandingsfinansieret landsdækkende kanal. Det er en klar politisk forudsætning for mig. Vi kan have forskellige holdninger til, hvordan vi ser på det forhold, og det er fair nok. Jeg siger bare, at det er min forudsætning for at kunne spille med i sådan et spil. Jeg tror nu mest på, at man også ude i regionerne – uanset hvor man sidder – sætter pris på, at man får nogle ærlige udmeldinger, så man ved, hvad man har at forholde sig til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Tak til Det Radikale Venstre for den her fore-spørgselsdebat.

TV 2 udgør, hvad enten man kan lide det eller ej, en af de mest centrale institutioner i den offentlige debat i Danmark og dermed også i vores demokrati.

Fjernsynet fylder meget i vores hverdag. Tv betyder meget for de holdninger og de værdier, hvorpå vi lever vores liv. Hver dansker bruger i gennemsnit knap 3 timer om dagen på at se fjernsyn. Det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, hvad der sendes i fjernsynet, det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, om TV 2 privatiseres eller ej, og det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, på hvilket grundlag regeringens privatiseringstanker gennemføres.

Regeringen vil med al hast privatisere TV 2, og den vil gøre det på et meget tyndt grundlag. Det er et tyndt grundlag, både fordi medieforliget er vedtaget med ganske få stemmer, fordi befolkningen er imod det, og fordi det er svært at

finde saglige argumenter for, hvorfor det pludselig skal gå så stærkt.

Kl. 11.05

Regeringen har bedt to private firmaer om at vurdere, hvorvidt en privatisering af TV 2 overhovedet er mulig. En temmelig banal øvelse må man sige, for selvfølgelig kan regeringen og Dansk Folkeparti privatisere TV 2, men kommer der ordentligt tv ud af det? Får vi seere et bedre TV 2 af en privatisering?

De to rapporter er sådan set interessant læsning; ikke så meget, fordi de konkluderer, at en privatisering er mulig – jeg havde aldrig regnet med andet – men fordi de indeholder en lang række meget konkrete forslag til forringelser af TV 2, for at en privatisering er mulig. Lad os tage fat fra en ende af:

Rapporternes anbefalinger bygger på en række forudsætninger. For det første bygger de på, at der er god vækst i den danske økonomi, at der er vækst på reklamemarkedet, og at TV 2 ikke vil møde ny konkurrence fra andre tv-kanaler.

Jeg har meget svært ved at se, hvordan man overhovedet kan basere noget som helst på de forudsætninger. Der er nemlig desværre intet, der tyder på, at dansk økonomi går lysere tider i møde. Arbejdsløsheden stiger, og den igangværende krig i Irak er jo ikke ligefrem noget, der gavner verdensøkonomien. Der røg med meget stor sandsynlighed rapporternes første forudsætning.

Hertil kommer, at Danmark er et meget lille land. Det samme er vores reklamemarked. Og da der i forvejen er åben krig om annoncer og reklamekroner, så røg med lige så stor sandsynlighed også de andre forudsætninger. Det er ganske enkelt tvivlsomt, når Danske Bank forventer vækstrater på et annoncemarked, der i forvejen er i bund.

Rapporternes konklusioner bygger altså på nogle temmelig risikable forudsætninger. Rapporternes forventninger til den økonomiske vækst er i direkte modstrid med alle andres forventninger. Hverken Finansministeriet eller OECD deler således den optimistiske fremskrivning.

Hvordan tør regeringen satse på så spinkelt et grundlag? Vi er oprigtig nervøse for, at køberen af TV 2 hurtigt vil føle sig presset til at slække på public service-kravene med et ringere tv som konsekvens, da forudsætningerne rent ud sagt er urealistiske.

Hertil kommer, at et privat TV 2 vil miste licenskroner, og de kommende ejere køber jo ikke TV 2 for sjovs skyld; der skal tjenes penge. Et privat TV 2 vil være fuldstændig afhængigt af reklamer. Hvordan skal et trængt reklamemarked kompensere både for tabt licens og samtidig sikre de kommende ejere et ordentligt afkast af deres investering?

Til det siger Danske Bank, at et privat TV 2 da bare kan indføre brugerbetaling. Er regeringen enig i det? Hvis det er tilfældet, at vi skal til at betale penge for at se TV 2, så vil vi seere nok i virkeligheden være bedre tjent med at betale licens og dermed være sikre på kvaliteten. Hvorfor overhovedet gamble med Danmarks populære tv-kanal?

Danske Bank foreslår også reklameafbrydelse af film og andre programmer og meget lempeligere regler for reklamer. Er det det TV 2, vi kan vente os?

Lad mig opsummere: De to rapporter siger ikke overraskende, at det kan lade sig gøre at privatisere TV 2, men det er på et spinkelt grundlag: Reklameafbrydelse i film og andre udsendelser, dårligere vilkår for de regionale programmer, flere reklamer henvendt til børn og med børn som deltagere og færre penge til danske film. Det er det TV 2, de to rapporter foreslår, og det er det grundlag, hvorpå regeringen vil gennemføre en privatisering.

Jeg bliver nødt til at spørge regeringen og kulturministeren: Hvorfor egentlig den privatisering af TV 2? Hvorfor risikere et ringere tv?

Regeringens ordfører, sikkert med hr. Jens Rohde i spidsen, vil givetvis udlægge mine ord, som om Socialdemokratiet for enhver pris er imod private medier, men det er vi ikke. Private medier udgør på mange måder kernen i den offentlige debat i Danmark allerede i dag; tag dagbladene som et eksempel. Men et privat TV 2 uden det nødvendige økonomiske grundlag og med så dårlige forudsætninger som opstillet af regeringen gavner ingenting, hverken den offentlige debat eller alle os, der ser TV 2.

Det har Socialdemokratiet sagt hele tiden. Det samme siger praktisk talt alle medieforskere i det her land, og det samme siger befolkningen, når ellers den bliver spurgt. Hvorfor vil regeringen ikke indrømme, at den har taget fejl? Stop det ideologiske korstog om en privatisering af TV 2 og brug i stedet kræfterne på at forny og udvikle dansk tv. Det har vi seere fortjent.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvordan kan man konkludere heroppefra, at regeringen har taget fejl, når processen ikke er tilendebragt, når fru Mette Frederiksen ikke engang har set resultatet af det, vi ønsker at gøre? Hvordan kan man stå heroppe og spørge om, hvorfor vi ikke vil indrømme, at vi har taget fejl? Det er mig en gåde.

Det kan man måske, fordi en lang række af de ting, som fru Mette Frederiksen står og læser op, er direkte forkerte; f.eks. det om de dårligere vilkår for de regionale tv-stationer. Hvor er de dårligere vilkår henne? Kan jeg få en klar dokumentation af, hvordan regionerne får dårligere vilkår med det, vi er i gang med at lave nu, og med det, vi har lavet med mediaaftalen, end de havde før? Jeg kan kun se, at de får bedre vilkår.

Kl. 11.10

Hvordan er det med reklameafbrydelse? Det er en klar forudsætning, at der ikke er reklameafbrydelse. Det er også en klar politisk forudsætning, at der ikke er brugerbetaling på hovedkanalen. Det har vi meldt ud.

På den baggrund kan det virkelig undre, at der er så mange, der er interesserede i at købe TV 2 og mener, at de med de krav, som de udmærket kender rent politisk, kan få en forretning ud af det. Fru Mette Frederiksen er åbenbart klogere end alle andre.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Fru Mette Frederiksen bruger lang tid af sin ordførertale på at gøre opmærksom på dansk økonomi, Irakkrigen osv. Det ser meget, meget skidt ud det hele, og reklamemarkedet ser også meget skidt ud. Har man helt glemt, at TV 2 allerede i dag er meget afhængig af udviklingen på reklamemarkedet? Det vil den være som privatiseret kanal, men det er den jo også i høj grad allerede i dag. De forudsætninger, som fru Mette Frederiksen læste op, de kommer til at leve under som privatiseret TV 2, lever de jo i høj grad også under i dag.

Her vil jeg gerne spørge Socialdemokraterne: Hvad vil man gøre ved det? Er den eneste løsning, Socialdemokraterne kan komme frem med, licensstigninger og licensstigninger og licensstigninger?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal til hr. Jens Rohde sige, at baggrunden for min ordførertale og for det, jeg siger i dag, er henholdsvis rapporten fra Danske Bank og fra PriceWaterhouseCoopers. Det er to rapporter bestilt af Kulturministeriet. Derfor går jeg ud fra, at vi diskuterer det samme. Jeg diskuterer på baggrund af det, der står i de to rapporter.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Rohde, at de politiske forudsætninger, hr. Jens Rohde nævner for et privat TV 2, sådan set lyder udmærket. Derfor må mit modspørgsmål til hr. Jens Rohde være: Hvis regeringen vender sig imod de forslag, der ligger i de to rapporter, hvorfor siger man det så ikke? Hvorfor siger man ikke i dag, at regeringen for enhver pris vil undgå og vil modarbejde de forslag, der står i de to rapporter? Det har vi ikke hørt.

Man har fremlagt en public service-kontrakt. Det er vi selvfølgelig glade for, men hvorfor skal den kun gælde et offentligt ejet TV 2? Det er jo, undskyld mig, ikke særlig interessant for seerne at få at vide, hvad der skal gælde et offentligt ejet TV 2, når der allerede er fremsat et lovforslag med henblik på at privatisere TV 2. Lad os nu få en public service-kontrakt, der gælder et privat TV 2, at se.

Til fru Carina Christensen må jeg sige, at den afgørende forskel på et privat TV 2 og et delvis offentligt ejet TV 2 er følgende: Den kommende ejer af et privat TV 2 køber ikke TV 2 for sjovs skyld eller for kun at glæde seerne. Et privat ejet TV 2 skal tjene penge, og derfor er der selvfølgelig behov for at kunne skabe et tilstrækkelig godt afkast af investeringen.

Det er det, der er den afgørende økonomiske forskel. Det er derfor, vi siger, at med de foreliggende forudsætninger og med to rapporter, der siger, at der skal være en højere vækst i dansk økonomi, end alle andre siger der kan komme, er vi oprigtig bekymrede for, om ikke konsekvensen af en hurtig privatisering vil være dårligere tv til danskerne. Det vil vi ikke være med til. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen vil.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Så skal vi igen høre på en usandhed. Meningen med den public service-kontrakt er selvfølgelig, at den også gælder for et privat TV 2. Det er jo hele ideen med, at vi er i gang med at lave public service-kontrakter.

Problemet er, at fru Mette Frederiksen ikke vil forholde sig til det, vi siger, og heller ikke vil forholde sig til, at vi har nogle politiske krav og nogle politiske forudsætninger, som vi stiller op.

Fru Mette Frederiksen siger, at det jo lyder meget godt, men vælger sådan set at tro på, at det ikke kan lade sig gøre, for fru Mette Frederiksen er simpelt hen argumentresistent og har besluttet sig for, at det her er noget skidt. Men det er trist for fru Mette Frederiksen, for det vil gå nøjagtig som med privatiseringen af Tele Danmark. Vi får nye tjenester, vi får nye muligheder, og vi får et mere rigt og mere udviklet selskab.

Den her diskussion havde man også dengang, da man skulle privatisere Tele Danmark. Da var det så i øvrigt bare den tidligere regering og hr. Mogens Lykkesoft, der stod i spidsen for det. Men det viste sig faktisk, på trods af at man skulle høre på det samme ideologiske tågesnak fra venstrefløjen dengang, at det blev en succes. Jeg lover, at det bliver det her også.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg undrer mig meget, når fru Mette Frederiksen siger, at forskellen på TV 2, som det er i dag, og så et nyt privat TV 2, er, at et privat TV 2 skal tjene penge. Vil det sige, at fru Mette Frederiksen ikke mener, at TV 2, som det er i dag, skal tjene penge? Kan de bare bruge løs af budgetterne, og så sender vi nogle flere licenspenge? Det kan sådan set være lige meget, hvad TV 2 i dag sælger af reklamer osv., for vi henter bare nogle flere licenspenge og sender dem over til stationen i Odense. Er det det, man forestiller sig?

Det er bestemt ikke det indtryk, jeg har, og jeg tror heller ikke, at TV 2 selv synes det. I så fald må man undre sig over, at de overhovedet operer en betalingskanal som Zulu og siger, at de er nødt til at have den for at spæde penge til deres budgetter. Jeg tror, de i høj grad forsøger at tjene penge allerede i dag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal overhovedet ikke afvise, at regeringens privatiseringsideer på TV 2 kan ende med at blive en succes. Det kan søreme godt være. Det, jeg siger i dag, og som vi har sagt fra Socialdemokratiets side i hele denne her debat, er: Vi vil ikke være med til at gamble med TV 2, hvis ikke vi er sikre på, at der er det fornødne økonomiske

grundlag, hvis ikke vi er sikre på, at de nødvendige forudsætninger er til stede. Og det er de ikke. Det siger de to rapporter tydeligt og klart. Der er så mange ubekendte faktorer, at det er fuldstændig uvist, hvordan et privat TV 2 vil komme til at se ud.

Der er jeg mere optaget af de knap tre timer, hver dansker bruger foran flimmeren derhjemme om dagen. De skal være gode, så jeg tør ikke spille højt spil med TV 2. Jeg tør ikke gamble med det. Jeg er heller ikke med i det ideologiske korstog, som hr. Jens Rohde står i spidsen for.

Må jeg så ikke sige om public service-kontrakterne: Hvis den public service-kontrakt, der netop er offentliggjort, skal gælde et privat TV 2, hvorfor står det så ikke i den? Hvis det er fuldstændigt den samme, identiske tekst, hvorfor står det der så ikke? Hvorfor skal man gætte sig til det?

Til fru Carina Christensen vil jeg sige, at det altså er sådan, at et TV 2, hvad enten det er offentligt eller privat, selvfølgelig skal have en god økonomi. Det har stationen også. Forskellen er, at de penge, TV 2 måtte generere i dag, går til TV 2 selv. Og formår man at skabe en god økonomi, hvad stationen heldigvis har gjort, så går det til tv-produktion.

I det øjeblik, hvor TV 2 er privat, skal de penge også bruges til at sikre kommende investorer et ordentligt afkast. Så fiser pengene ud af TV 2. Så bruges pengene jo ikke nødvendigvis til at sikre, at TV 2's sendeflade bliver bedre, fordi pengene, kan man sige, skal tilbage til dem, der har indleveret dem. Det er forskellen, nemlig at TV 2 nu skal til at være en forretning ud over det rent forretningsmæssige. Man skal altså også kunne tjene penge på danskernes tv.

Det er o.k. for mig. Jeg synes bare, at vi har så mange kanaler i forvejen, der gør det her, og som jeg sagde det før: Forudsætningerne for en privatisering af TV 2 er altså ikke til stede.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er en engageret debat, vi har, og jeg indrømmer, at der er folkelige udtryk, som man er fristet til at bruge. Men de er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med forretningsordenen. Jeg henstiller altså, at man ikke bruger ord, som ikke er i overensstemmelse med forretningsordenen, når man skal beskrive eksempelvis, hvordan penge »strømmer« ud af kassen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, det er svært ikke at engagere sig meget kraftigt i det, men det kan jo også have sin charme.

Jeg vil sige i forbindelse med den argumentation, som fru Mette Frederiksen bringer frem her som det sidste, nemlig at der er nogle aktionærer, der skal have penge, at det jo er den argumentation, vi altid er stødt på, hver gang der har været noget, der skulle privatiseres. Man har altid brugt det som et argument for, at så bliver det kun dårligere. Men hvis man bruger den argumentation, så er der i virkeligheden ingenting, der må være på private hænder, fordi det kun kan være til skade for forbrugerne, for borgerne og hvem, der ellers måtte gøre brug af det.

Jeg mener ikke, at historien viser, at fru Mette Frederiksen har ret, tværtimod. Og hvem var det i øvrigt, der privatiserede? Hvis der var en regering, der privatiserede i ét væk, så var det den tidligere regering. Den privatiserede langt mere end den borgerlige regering i 1980'erne overhovedet turde gøre. Sådan var virkeligheden. Men dengang var det ikke så slemt. Det afhænger måske af, hvem der taler.

Kl. 11.20

Og hvem er det i virkeligheden, der spiller højt spil ved ikke at forholde sig til, at de spørgsmål, som er oplyst i rapporten, skal man også finde svar på for et TV 2, som det er i dag med licens?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes, at der flyver så mange løse argumenter gennem luften, og jeg vil meget gerne bede fru Mette Frederiksen om at komme herop og vise i rapporten eksakt, hvor der står, at der er så stor en usikkerhedsfaktor ved at sælge TV 2, at det næsten ikke kan lade sig gøre ud fra fru Mette Frederiksens synspunkter. Hvis vi taler om almindelige konjunktursvingninger, er det et faktum, som også er inde på nuværende tidspunkt, for det vil der være hele tiden i samfundsudviklingen.

Så jeg vil godt bede om, at fru Mette Frederiksen kommer op på talerstolen og viser mig lige præcis på hvilken side og lige nøjagtigt hvor der står i de to rapporter, at der er så store usikkerhedsfaktorer, at fru Mette Frederiksen ikke mener, at TV 2 kan sælges.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Fru Mette Frederiksen er meget inde på rapporterne. Jeg kan fortælle, at i rapporterne står der, at i lyset af udviklingen på mediemarkedet vil en privatisering styrke TV 2's kommercielle muligheder og TV 2's indtægtsgrundlag, altså det indtægtsgrundlag, der er nødvendigt for, at de bl.a. kan lave nogle rigtig gode udsendelser til gavn for os alle sammen.

Det hænger sammen med, at et privat TV 2 vil få adgang til den nødvendige risikovillige kapital, og det vil få langt større mulighed for at indgå strategiske alliancer. Det er altså to helt fundamentale forudsætninger for, at TV 2 vil kunne opretholde sit indtægtsgrundlag. Hvorfor forholder Socialdemokraterne sig til de forudsætninger?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er det jo ikke, fordi man skal bestemme, hvad andre ordførere skal sige på talerstolen, og nu har hr. Jens Rohde også opbrugt de tre korte kommentarer. Jeg synes måske bare, at det ville gavne debatten, hvis hr. Jens Rohde og andre repræsentanter for regeringen brugte tiden fra talerstolen til at bevise, hvorfor vi seere får et bedre TV 2 ud af det her i stedet for at diskutere alt muligt andet.

Så læg det dog frem på tryk. Vis os, at vi får et bedre TV 2 ud af det her. Det har vi ikke set noget sted endnu. Vi har set påstande om det. Vi har set to rapporter, og det er både til fru Louise Frevert og til fru Carina Christensen, hvis forudsætninger er så dårlige, at det må undre, hvis regeringen tør lægge de to rapporter til grund for hele sin argumentation. Det må undre.

Til fru Louise Frevert: Jeg har jo ikke tid nok til fra Folketingets talerstol at gå ind på siderne i de to rapporter og vise, hvor forudsætningerne mangler. Derfor skal jeg bare henvise til en meget hæderkronet, konservativ, meget dygtig foretningsmand, hr. Asger Aamund, som gentagne gange har sagt: Forudsætningerne er for ringe. Vi tror ikke på dem.

Den holdning deles af praktisk talt alle andre forskere, der har læst de to rapporter igennem, og det er det, der er grundlaget for diskussionen her. Vi vender os ikke principielt imod en privatisering af TV 2, hvis vi for det første var sikre på, at økonomien var i orden, og for det andet, at seerne fik bedre tv ud af det.

Men jeg må bare endnu en gang understrege, at de to rapporter hviler på forudsætninger, der siger det modsatte. De hviler på økonomiske forudsætninger, der ikke er til stede og på en række indholdsmæssige forudsætninger, som kun vil skabe et ringere TV 2. Det er det, jeg beder regeringen om at forholde sig til.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil helt undtagelsesvis gå op at kommentere debatten, men jeg bliver nødt til at sige til fru Mette Frederiksen, at jeg sjældent, jeg er virkelig ked af at måtte sige det, har hørt så mange usandheder herfra. Jeg er rigtig ked af at måtte sige det.

Kl. 11.25

Hele grundlaget for privatiseringen er jo et ønske fra regeringens side og fra forligspartierens side om bedre kvalitet. Vi har lavet nogle public service-kontrakter, som vi har sagt, vil være gældende i det nye TV 2. Kontrakter, som er mere eksplicitte, som er mere restriktive, som er mere kvalitative, end det nogen sinde før har været gældende for TV 2.

Vi har dokumenteret, at det kan lade sig gøre økonomisk ved to uafhængige rapporter, som verificerer og kvalificerer, at TV 2 kan privatiseres. Det er kendsgerningerne.

Så kan man jo være imod en privatisering af forskellige politiske, økonomiske eller ideologiske årsager, men der er ingen saglige, indholdsmæssige grunde til det, der er ingen økonomiske grunde til det.

Det er fair nok, at man diskuterer ideologi, men det er forkert at diskutere ud fra en præmis om, at de reelle forhold ikke er til stede. Det er de. Jeg vil altså bede fru Mette Frederiksen om at læse de rapporter grundigt, hver eneste side i dem. De dokumenterer, at det kan lade sig gøre økonomisk.

Regeringen har tilkendegivet politisk, at projektet handler om et bedre TV 2 og pluralisme på medieområdet. Det er forudsætningerne for debatten. Så kan man være imod, og man kan være for, det er helt fair. Men forudsætningerne for regeringens deltagelse i det her projekt er bedre kvalitet for TV 2 og pluralisme på medieområdet.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu har kulturministeren – det er hans gode ret – haft ordet. Så vil vi gøre det på den måde, at vi tager to runder med korte spørgsmål til kulturministeren. Derefter vender vi tilbage til spørgs-

mål til fru Mette Frederiksen. Først hr. Aage Frandsen, derefter hr. Søren Søndergaard og fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Er der noget til hinder for, at TV 2 fortsætter som hidtil med de samme udsendelsestyper, som hr. Jens Rohde læste op? Er der noget til hinder for det i public service-kontrakten, som kulturministeren jo siger er skrappere?

Men er der noget til hinder for, at man kan lave de samme serier, man kan lave de samme typer udsendelser, som vi har set hidtil? Er der noget til hinder for det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede ministeren bekræfte, at en række af de folk, der arbejder inden for branchen, rent faktisk har sat spørgsmålstejn ved de rapporter, som er blevet lavet.

Jeg ved godt, at ministeren ikke anerkender deres indvendinger. Ministeren har jo udtalt til Børsen, at der er tale om potentielle købere, som har en interesse i at tale prisen ned – fair nok. Det tager vi altså ikke alvorligt, for de er bare interesserede i at tale prisen ned.

Men må ministeren ikke erkende, at der er en række folk inden for branchen – også af dem, som er direkte involveret i det her som eventuelle købere – der siger, at de ikke kan bygge på de rapporter, fordi de også skal tjene penge i et worst case-scenario? De skal altså også tjene penge, hvis forudsætningerne ikke bliver, som de er beskrevet i de rapporter, men bliver lidt dårligere?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg gentager såmænd meget gerne, hvad jeg også sagde i min indledende ordførertale, nemlig at selvfølgelig kan det lade sig gøre at privatisere TV 2. Selvfølgelig kan det det. Det, vi sætter spørgsmålstejn ved i dag, er: Er de økonomiske forudsætninger for den privatisering til stede? Der er vi uenige med de to rapporter, der er fremlagt.

Det er da bemærkelsesværdigt, at rapporterne fremkommer med forventninger til vækstrater, der ligger markant højere end både fra Finansministeriet og OECD. Det er da underfundigt, at de to rapporter forventer, at annonce-

markedet bevæger sig i gunstig retning, når alt andet peger på det modsatte.

Det er da utroligt, at rapporterne ikke peger på, at TV 2 vil møde fornyet konkurrence – jo, det gør en af rapporterne faktisk.

Jeg gentager endnu en gang til kulturministeren: Selvfølgelig kan en privatisering lade sig gøre. Vi siger bare i dag, at de forudsætninger, der er til stede i de to rapporter, er diskutabile, og der bakkes vi i øvrigt op af praktisk talt samtlige medieforskere i det her land. Det bør give stof til eftertanke.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil tillade mig at starte med det sidste først. Det handler om at læse rapporterne. Det, som fru Mette Frederiksen henviser til, at der skulle være angivet en større vækstrate for BNP og i det hele taget i økonomisk vækst i rapporterne, end hvad Finansministeriet og andre henviser til, er ikke korrekt.

Kl. 11.30

Det var en fejlplafattelse, der har stået i Børsen, også i den artikel, som hr. Søren Søndergaard henviser til. Så hele den diskussion er startet på en fejlplafattelse, hvor man ikke læser præmisserne. Alle rapporterne bygger på præcis den samme vækstprocent som den fra Finansministeriet. De er med i styregruppen bagved. Der er bare sket det, at Børsen er kommet til at skrive en forkert artikel, som nogle har reageret på; det er jeg ked af. Men når man læser rapporterne, står der, hvad vækstraterne er, og det er derfor, f.eks. Asger Aamund udtalte sig, som han gjorde, fordi han havde hørt, at der var nogle andre vækstrater. Men der er præcis de samme vækstrater, jeg er ked af at måtte sige det, selvfølgelig er der det.

Det var også et svar til hr. Søren Søndergaard. Der er nemlig ingen forskel i vækstraterne, selvfølgelig er der ikke det.

Til hr. Aage Frandsen: Jeg er helt enig. De krav, vi stiller til det nye TV 2, kan vi også godt stille til TV 2 i den konstruktion, der er i dag. Men det interessante synes jeg er, at vi stiller de krav, som er skrappere, end de har været før. Det kunne vi også godt have gjort til den samme ejerkreds, som der er i dag, altså staten. Så svaret på det spørgsmål er, at det sådan set er hip som hap, hvem vi stiller det til. Men det er vigtigt for os at stille det til de nye ejere, så vi sikrer et fundament af kvalitet. Og det havde jeg jo håbet på at flere partier ville have været med til, for jeg

tror godt, vi kunne være blevet enige i hele den public service-krav-diskussion. Det har Socialdemokratiet talt meget om, og det var jeg helt enig med Socialdemokratiet i, også SF, og det var ærgerligt, at det ikke blev til noget af mange forskellige årsager, for det kunne vi have løst sammen.

Det, jeg bare opfordrer til, og årsagen til, at jeg kom til at tage ordet, er: Lad os tage denne her diskussion fordomsfrit. Meningen er, at vi alle sammen godt vil forbedre TV 2's kvalitet og give mulighed for kvalitet ude på medieområdet, hvor der er så meget junk, og det tror jeg godt vi kan blive enige om. Og der må man bare sige, at de rapporter er det saglige grundlag for den diskussion med hensyn til det økonomiske.

Om det politiske har vi jo sagt fra regeringens side, hvad vi vil med hensyn til public service-kontrakterne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal overhovedet ikke gå ind i den diskussion om vækstrater, og det gjorde jeg heller ikke før. Det må være noget, kulturministeren har fået galt i halsen. Det har jeg stillet et skriftligt spørgsmål om, og jeg har også fået svar.

Men det, der er det afgørende, er, om kulturministeren er enig i, at de firmaer, der byder på det her, de firmaer, der skal have betingelserne fastsat for at drive det, har det udgangspunkt, der hedder, at der også skal tjenes penge i worst case-scenariet. Naturligvis har de det, hvor skulle pengene ellers komme fra – fra julemanden? De skal kunne tjene penge i worst case-scenariet.

Så vil jeg spørge kulturministeren: Det scenarie, der stilles op i de to rapporter, er det worst case-scenariet? Mener kulturministeren virkelig, at det er worst case-scenariet, der stilles op der?

Og hvis det ikke er det, hvad er så konsekvensen for dem, der skal tjene penge i worst case-scenariet? Det er selvfølgelig, at de skal have nogle bedre forhold. De skal have mulighed for at lave breaks, de skal have mulighed for bedre reklameregler, de skal have mulighed for at kunne opkræve penge osv., osv., naturligvis.

Men kan vi få et svar: Er det worst case-scenariet, der er skitseret i de to rapporter?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Nu er jeg lidt forvirret med hensyn til vækstraterne. PriceWaterhouseCoopers siger midt på side 6:

»Vi har anvendt følgende forudsætninger omkring de væsentligste parametre for udviklingen i reklameindtægterne: Stigning i BNP i løbende priser vil være 2 pct. i 2003, 3,9 pct. i 2004 og herefter 4 pct. Reklamens andel af BNP og tv's andel af reklamen vil være svagt stigende over budgetperioden.«

Hvad er det for nogle tal, der bliver nævnt her?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal endnu en gang spørge regeringen og har nu også fornøjelsen af at få et svar direkte fra kulturministeren: Bygger regeringen ikke sin privatiseringstanke på baggrund af de to rapporter? Og hvis man gør det, synes jeg, at Folketinget fortjener et klart svar på i dag: De forslag, rapporterne optegner for et privat TV 2, når det gælder TV 2's mulighed for at opkræve brugerbetaling, er regeringen enig i dem?

Kl. 11.35

Når de to rapporter påpeger, at der ikke bør være en landsdækkende kanal for regionerne i tilfælde af digitalisering, er regeringen enig i det? Når rapporterne foreslår lempeligere regler for reklamer, er regeringen enig i det?

Det er det, der er spørgsmålet, og derfor stiller jeg spørgsmålet én gang til. Hvis ikke regeringen bygger sin privatisering af TV 2 på de to rapporter, så er diskussionen her jo fuldstændig unødvendig, men jeg har forstået det modsat.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Min pointe vedrørende en sammenhæng mellem kontrakter og det, der kommer ud af det i den anden ende, er, at uanset hvad man har af kontrakter, tyder det på, at hvis man er under pres, indretter man udsendelserne derefter. Og det er jo det, TV 2 har gjort hidtil, af forståelige grunde. Man har sådan set haft de samme public service-betingelser som DR, men udsendelserne har haft et helt andet indhold.

Er ministeren ikke enig i, at hvis TV 2 i fremtiden, privatiseret, kommer under pres, er det svært at opretholde, uanset hvad der står i en kontrakt med hensyn til indholdet?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren, og han skal svare på fire indlæg, og derfor får han lidt længere tid til at svare.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu synes jeg lige, det er vigtigt, at man får grundlaget i orden. Regeringen har valgt at bede to uafhængige konsulentfirmaer om at undersøge de økonomiske scenarier for et privatiseret TV 2. Det er det beslutningsgrundlag, vi økonomisk har i hånden.

Det er ikke en lægpersons udtalelser, som f.eks. en ordførers udtalelser, det er ikke min vurdering af det, det er ikke fru Mette Frederiksens vurdering af, hvordan scenariet er, altså at sige, det tror man ikke på, og jeg tror på det, og jeg tror ikke på det.

Nej, vi har valgt den saglige tilgang, vi har bedt to uafhængige konsulentfirmaer om at undersøge de økonomiske scenarier for en privatisering af TV 2. Der er ikke lavet nogen som helst andre økonomiske analyser af det på et sagligt grundlag, men det er to uafhængige firmaer, så det er ikke bare Brian Mikkelsens udtalelser eller fru Mette Frederiksens udtalelser – der kan folk jo være i tvivl om, hvem man giver ret, og hvem man er mest enig med og sådan nogle ting – nej, det er økonomer, som ud fra en saglig baggrund, uhildet har prøvet at vurdere, hvad der ville være til gavn for TV 2.

Uanset hvordan man læser det, og uanset om man har læst det eller ej, så er konklusionen sort på hvidt i begge rapporter, at det kan lade sig gøre at privatisere TV 2, ja, der står sågar, at det vil være til fordel for TV 2, at man bliver privatiseret. Underligt nok, fantastisk, at uafhængige mennesker kan nå frem til den konklusion, når man ideologisk er imod det, men det er konklusionen.

Med hensyn til scenarierne: Der er mange forskellige scenarier, og jeg skal ikke gøre mig klog på det, men det er jo de scenarier, som uafhængige konsulenter og eksperter har stillet op som scenarier for den mulige udvikling. Vi kan alle sammen have vores private forestillinger om det, men det er det, som uafhængige konsulenter og eksperter har ment er relevante scenarier. Jeg kan jo have en vurdering af det, og hr. Søren Søndergaard kan have en vurdering af det, men jeg må jo holde mig til de mennesker, som vi beder om at undersøge de her ting.

Til hr. Naser Khader: Vi bruger de BNP-tal, som Finansministeriet bruger, og også i Danske Banks undersøgelse.

Til fru Mette Frederiksen omkring rapporter: De er den dokumentation, der er lavet som den eneste dokumentation i Danmark for, hvordan det økonomisk skal gå for et TV 2.

Så er det klart, at potentielle købere, som der er mange af, jo selvfølgelig går ind og laver deres egne undersøgelser, men det interessante her – og det synes jeg må være min afskedsreplik nu her – er: Lad os nu tænke den tanke: Hvordan kan det være, at der stadig væk er ret mange købere til TV 2 i dag? Selv med de krav, vi stiller, selv med de dommedagsprofetier, der kommer frem, er der altså ret mange mennesker, der stadig væk gerne vil købe TV 2 for at gøre det bedre, ikke for at gøre det dårligere. Det er da et interessant spørgsmål. Er de fuldstændig tåbelige oven i hovedet? Er de nogle liberalister, som bare vil ødelægge TV 2 eller hvad? Det er som udgangspunkt et meget godt retorisk spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):

Så vender vi tilbage til spørgere til fru Mette Frederiksen, og det er fru Louise Frevert.

Til fru Carina Christensen må jeg sige, at hun ligesom andre ordførere har opbrugt sine tre muligheder, men hvis jeg har talt galt, får hun en kort bemærkning til – det er ikke altid nemt at tælle til tre.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det her er ikke for at trække debatten i langdrag, men hvis man vil argumentere ved at henvise til rapporterne, burde man også have sat nogle små gule sedler ind, så man kunne påpege nøjagtigt, hvor det er, der står, at det ikke er til gavn for TV 2 at blive solgt. Der står rent faktisk som konklusion i PriceWaterhouseCoopers, at der ikke vil være nogen nævneværdig økonomisk forskel i at omdanne TV 2 til et privat statsejet selskab i forhold til en selvejende institution.

Det var jo faktisk ikke hr. Asger Aamund, jeg bad om at redegøre for det her. Hr. Asger Aamunds synspunkter synes jeg mange gange kan være yderst fornuftige, men i denne her sammenhæng er de da ikke særlig relevante, for det var jo altså som sagt fru Mette Frederiksens synspunkter, jeg gerne ville have.

Jeg vil også gerne her udbede mig navnene på de medieforskere. Det kan jo ikke nytte noget, at man bare siger: en del medieforskere. Jeg vil gerne bede om navnene på de medieforskere, som er imod denne her privatisering. Ellers bliver det bare en masse flot retorik. Og det er fru Mette Frederiksen vældig god til. Fru Mette Fre-

deriksen har en rigtig flot retorik, men den er meget tom. Vi må have noget konkret på bordet.

Så en sidste ting: For omkring 3 år siden var der nogle af fru Mette Frederiksens egne partifæller, fru Jytte Wittrock og hr. Carsten Hansen, der foreslog, at TV 2/DANMARK skulle privatiseres. Det undrer mig lidt, men det er jo typisk, at man i Socialdemokratiet har et standpunkt, indtil man tager et nyt.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, det var Erling Olsen, der engang sagde: Man skal altid indrømme én fejl for meget end én for lidt. Men formanden tog faktisk ikke fejl før. Fru Carina Christensen har haft ordet tre gange. Og derfor er det nu fru Mette Frederiksen for at svare på fru Louise Frevert. Og derefter tror jeg, vi kan bevæge os nærmere ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Til fru Louise Frevert: De to rapporter siger begge to, at man kan privatisere TV 2. Det er ikke det, der er til diskussion. Det, der er til diskussion i dag, er heldigvis – og derfor er der god grund til at være glad for denne her forespørgselsdebat – hvorvidt de forudsætninger, de to rapporter opstiller, er gode nok. Det sætter vi spørgsmålstegn ved.

Det er korrekt forstået, at der også blandt socialdemokrater er folk, der er tilhængere af en privatisering af TV 2. Vi er nemlig ikke principielt modstandere af en privatisering af TV 2, hvis forudsætningerne er til stede.

Jeg synes også, at debatten i dag afslører – især på grund af kulturministerens manglende svar på mit spørgsmål før – at der er mange uklare elementer i denne her sag. Derfor vil vi ikke gamble med TV 2.

I forhold til medieforskere er det faktisk således, at en række medieforskere har udtalt sig endda meget tvivlende om de to rapporter. Jeg skal bare nævne her nogle af de mest citerede og i øvrigt også meget kompetente, nemlig Henrik Søndergaard og Frands Mortensen, som begge to har påpeget de mangler, der er i de to rapporter.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Så kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvordan fru Mette Frederiksen så vil definere, hvad god økonomi er. Hvis fru Mette Frederiksen

ikke har tiltro til, hvad der står i rapporterne og i de udredninger, som det oven i købet har været os meget magtpåliggende at få fra de to foretagender, så vil jeg gerne have at vide, hvad fru Mette Frederiksen så mener god økonomi eksakt er.

Det er jo så ikke, kan jeg forstå, reklamepenge, der kommer ind i en lind strøm, eller mangel på samme, som fru Mette Frederiksen hentyder til. Er det så licenspenge? Er det så ligesom Danmarks Radio, at det skal være en 100 pct. dækket licensfinansieret kanal, fru Mette Frederiksen vil have?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det tilstrækkelige økonomiske grundlag for, at et privat TV 2 kan levere et kvalitativt godt tv, skal jo nødvendigvis være så stort, at kommende investorer – jeg gentager gerne, hvad jeg har sagt tidligere i dag – som jo ikke kun køber TV 2 for deres blå øjnes skyld, men også for at tjene penge, ved, at det afkast er sikret, samtidig med at der bliver produceret ordentligt tv til danskerne. Det er det spørgsmål, vi stiller her i dag.

Kl. 11.45

Med de økonomiske forudsætninger, der ligger i rapporterne, når licensen bortfalder, når en kommende ejer skal tjene måske endda mange penge på et privat TV 2, kan seerne så være sikre på, at der kommer ordentligt fjernsyn ud af det? Det er ikke lykkedes endnu for vores kulturminister at forklare seerne det, og det er bestemt ikke lykkedes hr. Jens Rohde. Derfor kunne man selvfølgelig spille bolden videre til fru Louise Frevert: Er vi sikre på, at seerne får et bedre TV 2 ud af det her?

Nej, det er vi ikke. Det er derfor, vi vender os imod den argumentation, regeringen benytter sig af, også på baggrund af to uvildige rapporter.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører desværre ikke kunne være til stede i dag, vil jeg fremføre følgende:

I demokratiets ånd er alle debatter selvfølgelig velkomne, men det forbyr mig, at nogle partier ønsker at debattere problemstillinger, som egentlig ikke er relevante.

Lad os endnu en gang slå fast fra denne talerstol, at regeringen og Dansk Folkeparti indgik en aftale den 3. juni 2002 om mediepolitikken for 2002-06 om, at TV 2/DANMARK skal omdannes til et statsligt aktieselskab med henblik på privatisering så hurtigt som muligt i aftaleperioden.

Inden vi indgik en aftale, diskuterede vi hele problemstillingen, og samtlige partier i Folketinget havde mulighed for at give deres besyv med. Og så vidt jeg husker, da jeg selv var til stede ved samtlige møder, fik alle partier mulighed for at fremkomme med deres krav og ønsker til et fremtidigt medieforlig.

Da regeringen og Dansk Folkeparti indgik aftalen, var vi endda så storsindede, at vi lod ting fra forhandlingerne med alle partierne blive stående i aftalen. Nogle få eksempler på dette kan bl.a. være, at der ikke skulle være breaks, der afbrød udsendelserne. Vi lod også beskyttelse af børn med hensyn til reklamer være. Og en ikke-liberalisering af politiske reklamer var også en af de ting, som fik lov til at blive stående i aftalen.

De partier, der sprang fra forliget, buldrer nu løs. Men ærligt talt, er det ikke lidt sent at komme i tanke om, at processen skal stoppes? Dette er en gentagelse af den diskussion, der var sidste år i salen lige netop om dette emne, og DF mener ikke, at det vil være muligt at koge mere suppe på den høne.

Havde det ikke været en idé at give sin antipati til kende tidligere, da der var mulighed for det, nemlig ved forhandlingerne, lige ved bordet, og præge et fremtidigt mediebillede?

Kære venner, løbet er kørt, processen er i gang, og Dansk Folkeparti er af den overbevisning, at det er den helt rigtige vej, vi kører.

Det var vigtigt for Dansk Folkeparti, at der blev foretaget et gedigent udredningsarbejde før omdannelsen af TV 2/DANMARK til aktieselskab. Man engagerede PriceWaterhouseCoopers samt Danske Bank til bl.a. at analysere konsekvenserne for selskabets kommercielle udviklingsmuligheder.

Jeg må ærligt indrømme, at det er vanskeligt for mig at se problemet, det eneste problem, jeg ser, er, at der er partier, der ikke er med i denne proces, idet vi har lavet en aftale om, at den public service, der var, fremover vil eksistere og skal løftes af en fremtidig køber.

Oven i dette er spørgsmålet endnu mere irrelevant end tidligere, da vi som før omtalt vil indgå i en dialog og undersøge digitaliseringsplanerne. Jeg tror, at vi på den måde vil tilgodese

både DR og også fremtidige købere af TV 2/DANMARK ved, at DR kunne blive jordbaseret og kunne ses af alle i Danmark. Vi ser frem til en dialog om emnet med regeringspartierne.

Alt i alt mener vi, det er den helt rigtige beslutning, der er truffet, og den står vi fast ved.

Første næstformand (Svend Auken):

Derefter er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Vi er i disse måneder i gang med den nok største revision af medielovgivningen siden vedtagelsen af TV 2 i 1986. I Det Konservative Folkeparti er vi meget tilfredse med de fremskridt, der sker i arbejdet med medieaftalen. Vi er godt på vej mod et friere dansk mediemarked og målet om at sikre danskerne konkurrencedygtige radio- og tv-stationer, som leverer programmer af høj kvalitet.

Medieaftalen indebærer, at TV 2 snart vil blive omdannet til et statsejet aktieselskab med henblik på en senere privatisering. PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank har for nylig offentliggjort deres analyser af, hvilke konsekvenser privatiseringen vil have for TV 2's kommercielle udviklingsmuligheder og fremtidige indtægtsgrundlag.

I begge rapporter har man taget udgangspunkt i de kriterier for salg, der er opstillet i medieaftalen, herunder de nye public service-kontrakter. Begge rapporter konkluderer, at der eksisterer et kommercielt grundlag for at drive TV 2 som privatiseret selskab.

I lyset af udviklingen på mediemarkedet vil en privatisering endda styrke TV 2's kommercielle muligheder og indtægtsgrundlag. Det hænger sammen med, at et privatiseret TV 2 vil få adgang til den nødvendige risikovillige kapital, og at det vil få langt større frihed til at indgå strategiske alliance. I rapporterne anser man begge disse elementer som forudsætninger for, at TV 2 i fremtiden vil kunne opretholde sit indtægtsgrundlag privatisering eller ej.

Kl. 11.50

Konklusionerne baserer sig naturligvis på en række forudsætninger. Det drejer sig bl.a. om udviklingen på reklamemarkedet, reklamereglerne, en eventuel digitalisering, muligheden for at kræve brugerbetaling osv. Det er dog nogle forudsætninger, som også påvirker TV 2's situation i dag, uanset om stationen privatiseres eller ej.

Vi Konservative anser det for sandsynliggjort, at et privatiseret TV 2 A/S vil være i stand til at leve op til public service-forpligtelserne, og vi bakker derfor fuldt op om, at vi nu går videre i privatiseringsprocessen. Der er fremsat to lovforslag, og i forligskredsen arbejder vi nu videre bl.a. med spørgsmålet om digitalisering.

Vi har nedsat en ekspertgruppe, der skal undersøge mulighederne for og konsekvenserne af en digitalisering her i landet. Punktet er på dagsordenen på det næste møde i forligskredsen, og indtil vi har hørt konklusionerne fra den her arbejdsgruppe, vil vi fra konservativ side ikke tage stilling til en digitalisering. Vi synes, det er vigtigt, at vi undersøger sagen til bunds, før vi tager stilling.

Der er mange usikkerheder med hensyn til, hvordan det fremtidige mediemarked vil udvikle sig. Netop derfor er det også uhyre vigtigt, at vi nu giver TV 2 optimale frihedsgrader til at agere på markedet og til at udvikle sig i form af nye ændrede ejerforhold.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget

- anerkender, at de to udredninger fra henholdsvis PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank udgør et godt grundlag for at gå videre med at omdanne TV 2/DANMARK til aktieselskab med henblik på en efterfølgende privatisering,
- og i øvrigt vil drøfte spørgsmålet om omdannelse af TV 2/DANMARK til A/S og den efterfølgende privatisering i forbindelse med behandlingen af kommende lovforslag herom, jf. kulturministerens opfordring til en bred debat,

tager Folketinget kulturministerens besvarelse af forespørgslen til efterretning.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 77).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Og så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Det var helt ventet, at rapporterne fra Danske Bank og PriceWaterhouseCoopers om privatisering af TV 2 havde et indhold, som gjorde, at kulturministeren kunne sige, at medieforliget kunne bære, med henblik på at TV 2 kunne sælges.

For jeg vil sige, at selvfølgelig kan TV 2 sælges. Det, vi diskuterer, er, hvilke risici der er for, at det TV 2, vi har i dag, kan blive mere afhængigt af markedet, mere afhængigt af reklamekroner, og om det så har en konsekvens for indholdet.

Vi har tidligere i dag hørt oplistet typer af udsendelser. Der er også andre udsendelser – nu skal vi jo også yde TV 2 retfærdighed – end de udsendelser, som hr. Jens Rohde oplistede.

Jeg så for nylig en glimrende udsendelse, nemlig kortfilmen, som vandt en Oscar her for nylig, og som jo er et tegn på, at TV 2 også føler, at de har andre forpligtelser end netop at sende serier.

Men det, som jo er risikoen, er, at den type udsendelser, som er til et mindre bredt publikum, vil blive færre, og at man vil tænke på, hvad det er for et publikum, som også er købedygtigt. Det er ikke nødvendigvis, at man skal have mange seere, men man skal have de rigtige seere, som er et købedygtigt publikum, og som der er reklamekroner i. Det er dér, der så er en risiko for, at TV 2's indhold bliver presset i en bestemt retning, og at vi så får mere af det samme.

Kl. 11.55

Der er ikke tale om, at man får monopol. Det er et dårligt udtryk at bruge, at fordi de private fylder mere, så er det et monopol. Men man kan skelne mellem, at der er nogle, der sender noget ud, og det kan være udtryk for monopol, hvis det er et statsmonopol, som vi har haft det tidligere for tv's og radios vedkommende, men man kan også tale om, at godt nok er der mange udbydere, men de sender det samme, for de sender på de samme vilkår. Og det er den risiko, vi føler der kan være for TV 2's vedkommende i fremtiden.

På indeværende tidspunkt er der jo ingen, der kan sige præcis, hvad det vil ende med. Vi kan have vores forskellige holdninger – frygt eller forhåbninger. Når man fra regeringens side stiller en bestemt public service-kontrakt op, som på papiret ser godt ud, må vi sige, at uanset kontrakter, også tidligere for TV 2's vedkommende, som har været ens for DR's og TV 2's vedkommende, så bevæger man sig, når man kommer

under pres, med hensyn til indholdet. For man kan jo aldrig skrive det så firkantet, at man sikrer sig imod, at der sker nogle ændringer, fordi der også skal være den der sikkerhed for, at man også kan bevæge sig inden for en vis margin.

Så er det fremført, at TV 2 i fremtiden vil kunne klare sig endnu bedre, for så kan man have andre tjenester og sådan noget. Der vil vores svar være: Ja, men man kunne jo da også godt i det nuværende system som en selvejende institution gøre det endnu mere selvstændigt, uden at man siger, at man bliver underkastet markedet. Så er det et naturligt spørgsmål: Hvordan vil I så sikre penge dertil? Jamen det er jo klart, at vi ikke bare kan sige, at pengene nok kommer ind alligevel. Nej, vi er villige til at se på licensen. Den licensnedsættelse, som de nuværende forligspartier har fastsat, har vi ikke ønsket. Så det indrømmer vi blankt.

Med hensyn til digitaliseringen synes jeg, det er interessant med meldingerne, der er kommet, for hvis det virkelig er regeringens opfattelse nu – og det er ikke en viden, jeg har i forhold til, om det teknisk er umuligt at forestille sig, at man kan lave en digitalisering om nogle år – men hvis man har den forudsætning i regeringen, at det kan man ikke få, skal vi selvfølgelig bruge den tomme frekvens, den ledige frekvens. Så kan der være nogle tekniske vanskeligheder i en overgangsperiode, det kan også være, at det koster nogle penge, men vi kan ikke byde den danske befolkning, at vi har en tom frekvensmulighed, som ikke udnyttes i adskillige år.

Omvendt er der også en kæmpe stor risiko for, at så får vi det aldrig. Og vi er bekymret for, at man alene får en digitalisering via satellit eller via kabel og den vej, sådan at det ikke når ud til alle.

Så det er altså en balancegang i den forbindelse. Men hvis regeringens melding er – og det vil vi bore nærmere i ved en senere lejlighed – at vi ikke får en digitalisering på jordnettet i de første mange år, så er vores svar: Så se omgående at få DR 2 ned på jorden.

Vi havde ikke regnet med, at denne her debat bevægede ret meget. Det er formentlig sidste lejlighed, vi har; ministeren har godt nok sagt, at lovforslaget formelt er fremsat, jeg tror ikke, det ligger i boksen endnu, men jeg vil alligevel sige til ministeren – det er sidste øjeblik, det er nok for sent – at der er et gammelt ord, der siger: Den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad.

Bare ministeren kunne overvinde sig selv.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, og bare hr. Aage Frandsen kunne overvinde sig selv. I virkeligheden tror jeg, at det kunne han såmænd godt, for hr. Aage Frandsen er jo altid gået til mediespørgsmålene med et åbent sind.

Men nu ligger kortene, som de gør. Og jeg synes også, det er fair nok at stille en lang række spørgsmål om de her ændringer, som kan ske – og der er også en lang række ubekendte, hvis der bliver digitaliseret – om, hvordan det hele kommer til at se ud.

Men vil hr. Aage Frandsen ikke give mig ret i, at det er spørgsmål, vi skal forholde os til, uanset om man privatiserede TV 2 eller ej? Det er spørgsmål, som vil have indflydelse på TV 2's økonomi, uanset om man privatiserede eller ej. Det er spørgsmål i forbindelse med konkurrencesituationer, hvor TV 2, uanset om vi privatiserer det eller ej, er nøjagtig lige så sårbar, fordi konstruktionen ved TV 2 er, som den er, nemlig 80 pct. reklamer og 20 pct. licens, og dermed at TV 2 jo reelt er 100 pct. markedsbaseret.

Kan hr. Aage Frandsen ikke medgive, at det er en situation, vi under alle omstændigheder står i?

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Svaret er: Jo, ubetinget jo. Det, der så er forskellen i det, er, at hvis man sælger TV 2 og lader TV 2 operere alene på markedsvilkår i en fuldstændig kommerciel sammenhæng, så har man overladt TV 2 til markedet.

Den mulighed, vi stadig væk har, men det er ikke en fri mulighed, er, at vi politisk kan gøre noget, hvis TV 2 kommer under pres. Når jeg siger, at det ikke er en helt fri mulighed, er det selvfølgelig, fordi der også er begrænsede ressourcer. Men jeg har i dag muligheden for, forudsat jeg altså havde den politiske indflydelse, som jeg gerne ville have, at kunne trække i nogle håndtag og trykke på nogle knapper.

Det er derfor, at vi også politisk har gjort nogle ting, f.eks. filmaftalen med TV 2 og sådan noget, som jo – går jeg ud fra – opretholdes, men som klart er i modstrid med hele tænkningen i et fremtidigt TV 2. Men jeg har altså den mulighed, at jeg for det første kan forhøje licensen. Det har jeg ikke planer om lige nu, men det kunne jeg gøre. For det andet kunne jeg også bruge nogle af de mange penge, der kommer ind ved,

at man sælger kanaler og sådan nogle ting, til digitaliseringen, altså som statsmidler i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det sidste vil jeg advare meget kraftigt imod. Jeg tror, der er mange landes statskasser, der har fået en ret slunken økonomi ud af at kaste sig ud i digitaliseringsprojekter.

Men i den diskussion vil vi gerne have diskuteret programkvalitet. Vil hr. Aage Frandsen medgive, at skal man ændre den, i forhold til hvordan det ser ud i dag – nu har jeg jo hørt mange stå heroppe og sige, at det skal gøres bedre osv. – så kræver det, at man laver en anden konstruktion i forhold til procentfordelingen af licensmidlerne? Det kræver altså, at TV 2 skal have væsentlig mere i licens, og så kan man kun gøre det på to måder, enten ved at tage licensmidler fra Danmarks Radio, hvad jeg ikke mener er betimeligt, eller øge licensen betragteligt over for borgerne. Er det så det, man vil?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det bliver lidt i forlængelse af hr. Jens Rohdes sidste spørgsmål. Vi ved ikke, hvad det skal ende med med mediemarkedet og for TV 2 osv., siger hr. Aage Frandsen. Mener SF derfor ikke også, at det, når vi nu ikke kender udviklingen på mediemarkedet, er vigtigt, at vi giver TV 2 frie hænder til at agere?

De vil nemlig få brug for risikovillig kapital, og de vil få brug for at indgå strategiske alliancer, for det har rapporterne konkluderet. Jeg ved ikke, om SF tror på rapporterne, men det er i hvert fald konkluderet dér.

Det, jeg i hvert fald hører, er, at SF's eneste løsning, og den måde, man ser på TV 2's fremtid på, er, at det skal forblive statsejet, og så ellers licensstigninger, licensstigninger og licensstigninger. Eller man kan, som hr. Jens Rohde var inde på, begynde at tage noget af Danmark Radios licens.

Er det virkelig den bedste løsning for TV 2, som SF kan komme med?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For det første kunne man sagtens lave en konstruktion, hvor TV 2 blev mere selvstændig. Det kan man sagtens lave. Der er masser af konstruktionsmuligheder mellem en rent privat ejet

station og den nuværende konstruktion. Det kan man sagtens lave.

For det andet når det drejer sig om licens: Jeg har jo ikke været tilhænger af, at man skulle sætte licensbidraget ned. Jeg er under ingen omstændigheder tilhænger af, at man skal tage noget fra DR. Og jeg mener også, at vi i fremtiden er nødt til at se på den finansiering, vi skal have af vores public service-kanaler – nu bliver det så kun en enkelt – i forhold til, om man kan blive ved med at hæve licensen, der rammer alle lige meget.

Men jeg er da til enhver tid nødt til at vedkende mig, at det, at det er et gode, skal vi så også betale for, og den eneste betalingsform i øjeblikket er licens. Den har den uheldige virkning, at det er en kopskat med undtagelse af nogle pensionister, som får lavere betaling. Ellers er det jo en meget uhensigtsmæssig måde at finansiere det på.

Men altså, større frihed til TV 2, helt afgjort, det kan man sagtens lave.

Kl. 12.05

Det andet er, at jeg stadig væk har en mulighed, hvis man bevarede det nuværende system. Det har jeg ikke i fremtiden. TV 3 er virkelig markedsbestemt. Synes man, at TV 3 er noget at skrive hjem om?

Jeg håber da i hvert fald ikke, at det er dér, TV 2 ender, for TV 3 har jo ikke engang nyhedsudsendelser, selv om man selvfølgelig jo også opretholder i kontrakten, at det skal de have. Men markedet giver i hvert fald ikke nogen som helst sikkerhed. Jeg håber også, at hr. Jens Rohde vil erkende, at TV Danmark 1 og TV Danmark 2 og TV 3 da ikke er dér, nogen af os skal hen. De er ikke det, vi vil med TV 2.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når vi laver public service-krav, er det jo også ud fra en erkendelse af, at man jo ikke kan være sikker på, at markedet kan løfte det. Men det er jo en kulturpolitisk disposition, vi foretager. Men om den kan løftes for private penge, eller om den kan løftes for ikkeprivate penge, det er så bare dér, hvor vi er uenige.

Jeg vil spørge hr. Aage Frandsen, om ikke han kan anerkende, at der, i det øjeblik man gav TV 2 mere frihed til at drive selskaber og gøre forskellige ting med licenskroner i ryggen, så reelt set ville være tale om en kraftig konkurrenceforvridning også over for den trykte presse.

Vi har jo allerede set problemerne på ru'brük-annoncemarkedet og en lang række andre områder, hvor de konkurrencemæssige aspekter af det her jo har været diskuteret gennem flere år. Er det så ikke mere fair, også over for de andre, der er på markedet, at sige: Enten har man licenskroner i ryggen, og så er det selvfølgelig med nogle bindinger, eller også har man det ikke?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jo, vil jeg sige til hr. Jens Rohde, det er mere fair over for konkurrenterne, men det er ikke mere fair over for seere. Det er det, det drejer sig om her. Spørgsmålet er: Hvilket hensyn skal vi tage? Skal vi tage hensyn til, at der er nogle, der konkurrerer med hinanden, og at de skal have frie og lige vilkår, eller skal vi også tage hensyn til kunderne eller seerne?

Hr. Jens Rohde er tilhænger af et liberalistisk samfund, helt fint; han er tilhænger af markedsøkonomi, helt fint. Jeg er tilhænger af en styret markedsøkonomi, et styret marked. Markedet er en glimrende tjener, men ikke en god herre. Det er det, der skiller os. Det er derfor, vi har valgt to forskellige partier. Det er vi sådan set begge to godt tilfredse med. Det er også derfor, der er en skillelinje i forbindelse med, at vi vurderer TV 2.

Derimod mener jeg ikke, at vi er så voldsomt uenige om de faktuelle ting i det her. Så er der nogle ting, og vi ved ikke, hvordan de udvikler sig i fremtiden, og det er der ingen af os der ved. Man kan håbe, og man kan frygte. Jeg vil helst normalt håbe, men i det her tilfælde frygter jeg dem lidt.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Holger K. Nielsen (SF) og Villy Søvnal (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykket nr. 111 om støtte til Irak tilbage fra Finansudvalget.
(Beslutningsforslag nr. B 137).

Vi genoptager debatten med hr. Søren Søndergaard som ordfører efter frokostpausen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.09

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Forleden havde vi en diskussion om bevarelse af det danske sprog. Da var der jo ikke nogen grænser for velviljen her i salen. For i teorien er alle, eller man skulle måske sige næsten alle, enige om, at i en globaliseret verden i forandring er der behov for, at det offentlige bevidst understøtter dansk sprog og dansk kultur forstået i en bred forstand. Ikke bare forstået som lidt dansk musik, men også danskproducerede udsendelser, danske debatprogrammer osv. Derfor er det jo interessant at se, hvordan det forholder sig i virkelighedens verden. Det var så her, hr. Jens Rohde tidligere på dagen tog en del af mit forbedrede oplæg, nemlig ved at læse op, hvad der var programmet på TV 2 her om eftermiddagen.

For der kunne man jo konstatere, at det, der var på programmet, var, som hr. Jens Rohde ganske rigtigt konstaterede, stort set udelukkende amerikanske serier. Det gjaldt ikke bare i går, det gjaldt ikke bare i forgårs, det gælder også her i eftermiddag. Det gælder altså i en situation, hvor TV 2 er en offentligt ejet public servicekanal.

Hvorfor er det gået sådan? Jamen det er jo gået sådan, fordi TV 2 har lukket markedet ind ad bagdøren. Det lå i den konstruktion, der blev lavet med TV 2. Man har allerede gjort en del af TV 2 til et spørgsmål om at fungere på markedet, og man bliver derfor nødt til også at give nogle indrømmelser dér.

Hvordan vil det så ikke gå, når TV 2 bliver fuldt ud privatiseret og fuldt ud skal fungere på markedsvilkår? Så vil det efter Enhedslistens opfattelse gå værre. Det vil det gøre, fordi TV 2 i højere grad skal kunne klare sig på markedsvil-

kår, idet licenstilskuddet forsvinder. Men det er også, som vi har været inde på, fordi der skal skabes overskud til de nye og private ejere. De skal have et overskud, for ellers er der ikke noget grundlag for at investere i biksen.

Så har vi hørt indvendingen: Jamen vi kan jo bare lave nogle mere klare public service-krav.

Nu er det selvfølgelig sådan, at public service-krav ikke omfatter hele programfladen, og der er stadig væk mange muligheder for at underminere en programflade, også i forhold til, hvad der er tale om i dag.

Men det er jo også vigtigt, synes vi, at se på, hvad der kan være udviklingen. Dengang TV 2 blev etableret, var der ganske rigtigt nogle af os, der gik imod den konstruktion for TV 2, der var, fordi det var et reklamefinansieret TV 2. Tænk, hvis vi dengang havde stillet os op og sagt: Prøv lige at høre, konsekvensen af det her bliver, at når man viser Tour de France-løb, så har man først Tour de France-løbet, og så laver man en reklame for det, så laver man noget, der hedder Tour de France-studiet, og så laver man en reklameblok derefter, og så går man tilbage og gentager lidt af Tour de France-løbet, og så laver man en ny reklameblok osv.

Hvis vi havde sagt det, ville man have sagt: Det er jo et fuldstændig latterligt skræmmebillede. Sådan kommer det jo aldrig til at foregå.

For det var ikke det, der var udgangspunktet dengang, men det kom til at foregå på den måde. Derfor bliver vi selvfølgelig også nødt til at overveje, hvordan det her kommer til at se ud, ikke bare i starten. Hvordan kommer det her til at se ud over en længere periode?

Der kan vi forudsige, at hvis de økonomiske forudsætninger skrider, og det kan de gøre – det er ikke et worst case-scenario, der er opstillet – så bliver der krav om at ændre betingelserne: færre public service-krav, flere reklamer, flere betalingsprogrammer. Det vil oven i købet være nogle krav, der vil blive stillet af en magtfuld størrelse, som vil have direkte adgang til seerne og lytterne. Den vil have direkte adgang til et meget bredt spektrum og vil selvfølgelig kunne bruge den adgang til at påvirke i retning af de holdninger, som må være dens.

Det vil være holdninger, som måske vil være i modstrid med, hvad et folketingsflertal går ind for, men det vil jo i den situation være ligegyldigt, når man bliver sat under det her pres.

Vi synes, det er uklogt, at befolkningen og folketingsflertallet vil afgive de muligheder, vi har for at styre udviklingen på det her punkt.

Vores alternativ, som vi hele tiden har sagt, er to selvstændige og offentlige public service-stationer, som er i konkurrence med hinanden. Vi synes, det er godt, at de er i konkurrence med hinanden, og at de selvfølgelig også er i konkurrence med alle de andre private tv-stationer, der er mulighed for at oprette. Og der eksisterer jo allerede mange. Der vil sikkert komme flere til, og det er ganske udmærket.

De har ikke nogen forpligtelse i forhold til det danske sprog. De har ikke nogen forpligtelse i forhold til den danske kultur. De skal heller ikke have det. Men det skal de to, som det offentlige skal stå for.

Kl. 13.05

Som sagt er konklusionen: Det offentlige TV 2 er ikke godt nok, men vi har muligheden for at gøre det bedre. Det har vi ikke, hvis vi lader markedet bestemme fuldstændig, og derfor er det en meget stor kulturpolitisk afgørelse, vi står over for. Faktisk synes vi i Enhedslisten, at det er en så stor kulturpolitisk afgørelse, at det burde være befolkningen, som direkte tog stilling til den.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti har fra begyndelsen, da forhandlingerne om medieforliget gik i gang, været positiv over for en privatisering af TV 2. Men da vi så alligevel ikke kunne blive en del af forliget, skyldtes det, at vi ikke kunne gå ind for liberalisering af reklamereglerne især for medicin og alkohol.

Vi mener ganske enkelt ikke, at der er sammenhæng mellem regeringens folkesundhedsprogram og liberaliseringen af reklamerne især i forhold til alkohol. Så hele reklamedelen var et af de områder, vi var meget opmærksomme på, men også bekymrede over.

Vi har også igennem hele den proces, der har været omkring TV 2 og privatisering, været bekymrede for, at public service-kravene til et privatiseret TV 2 ville blive forringet. Så de to områder er noget, der har været meget essentielt i forhold til vores holdninger til TV 2.

De to rapporter fra Danske Bank og PriceWaterhouseCoopers skønner jo begge, at BNP vil blive nedjusteret i 2003, hvilket alt andet lige vil have en negativ effekt på TV 2's reklameindtægter.

Dette kan give anledning til, at regeringen og Dansk Folkeparti vil foreslå at ændre på forudsætningerne for TV 2, så et privatiseret TV 2 kan få en bedre økonomi.

Derfor synes jeg også, at en forespørgselsdebat netop omkring privatisering og grundlaget derfor er en god ting, og det kan jeg så takke hr. Naser Khader og De Radikale for.

Danske Banks analyse af en privatisering af TV 2 peger på en række forslag, som kan forbedre økonomien i et privatiseret TV 2. Det gælder især øget adgang til breaks, TV 2's mulighed for at opkræve brugerbetaling i det jordbaserede digitale sendenet, og så er der forbuddet og hovedreglen med, at børn under 14 år ikke må medvirke i fjernsynsreklamer.

Det er jo helt klart, at vi med den holdning, vi har haft hele tiden, selvfølgelig ikke kan være med til at øge adgangen til breaks i TV 2. Det er jo ikke rimeligt, at seerne, når vi ellers gerne vil tale om kvalitet, skal være tvangsindlagte til breaks i dokumentarudsendelser, film etc. Det er i vores øjne i hvert fald ikke kvalitet.

Vi vil heller ikke være med til, at TV 2 får mulighed for at opkræve brugerbetaling i et jordbaseret digitalt sendenet, hvis det i det hele taget bliver til noget. Jeg synes, det er fornuftigt, vil jeg så sige, at man undersøger nøje, hvordan det her skal være i fremtiden, og at man tager de forbehold, men også ser på: Hvad kan lade sig gøre, hvad er muligt?

I den forbindelse er det vigtigt, at man igen ser på TV 2-regionerne og ser på de muligheder og udviklingsmuligheder, de gerne skulle have også i fremtiden.

PriceWaterhouseCoopers-rapporten forudsætter, at der bliver adgang til at reklamere for håndkøbsmedicin, uden at der skal gives oplysning fra den såkaldte indlægsseddel, og det vil sige en yderligere liberalisering, hvis det stod til PriceWaterhouseCoopers. Vi er selvfølgelig også imod dette.

En forringet forbrugerinformation i forbindelse med reklamerne vil jo blot føre til, at medicinalbranchen får endnu mere frit spil i forhold til forbrugerne, og det vender vi os imod.

Hvis det, der skal til for at få et privatiseret TV 2 til at køre rundt økonomisk, er, at man må gå ind og se på en yderligere liberalisering af reklamereglerne, og at man må gå ind og måske ligefrem nedjustere public service-kravene, så er vi ikke så positive længere i Kristeligt Folkeparti.

Jeg har hørt, at kulturministeren ønsker at fastholde public service-kravene på i hvert fald minimum det niveau, de er på nu, men man kan jo komme under pres.

Der er jo også nogle muligheder for, at den her privatisering skal lykkes, hvilket gør, at man må se på de her ting.

Kl. 13.10

Jeg håber, at forligspartierne vil kunne fastholde det, de har udtalt igen og igen. Men når det drejer sig om reklamereglerne, så har jeg ikke hørt det lige så tydeligt fra kulturministeren, om man nu vil fastholde i hvert fald det, man har på nuværende tidspunkt, eller om man vil være åben over for en yderligere liberalisering.

Jeg vil på Kristeligt Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at TV 2/DANMARK kan privatiseres, men ønsker, at en sådan må gennemføres under klare forudsætninger.

Folketinget pålægger derfor regeringen ved en eventuelt kommende privatisering af TV 2 – at sikre som minimum fastholdelsen af TV 2's nugældende public service-forpligtelser og – at forhindre en yderligere liberalisering af reklamereglerne på tv-området, idet Folketinget med beklagelse konstaterer, at regeringen allerede har forårsaget en liberalisering.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 78).

Den fg. formand (Grete Schødt):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil sådan set godt kvittere over for fru Bodil Kornbek for den tilgang, som Kristeligt Folkeparti har haft til det her spørgsmål. Den har været meget åbensindet. Og sådan set kunne jeg egentlig også et langt stykke hen ad vejen godt stemme for den vedtagelse, hvis ikke det lige havde været for det sidste, eftersom jeg absolut ikke beklager, at vi har liberaliseret reklamereglerne. Men det har vi gjort ud fra en helt anden antagelse, som ikke har så meget med TV 2 at gøre, netop at for mig er det sådan lidt absurd, at man i biografer og alle mulige andre steder, på TV 3 osv., kan se alkoholreklamer, men det kan man ikke på TV 2.

Så ligger der også det i det, at de der reklamer for alkohol rent faktisk mange gange er bedre

produceret end mange af de reklamer, vi ellers ser. Men det er en anden tilgang til det.

Det, jeg godt vil have fru Bodil Kornbek til at bekræfte, er, at det er fuldstændig korrekt, at de her rapporter opererer med nogle forslag til, hvordan man yderligere kan styrke økonomien i TV 2. Men kan fru Bodil Kornbek ikke bekræfte, at rapporterne f.eks. ikke nævner breaks som forudsætning?

Vi har hørt fru Mette Frederiksen flere gange heroppe tale om forudsætningerne. Men ud over at man anbefaler det og siger, at det kan være politisk ønskeligt, stiller man det ikke op som nogen forudsætning for, at det her kan lade sig gøre. Det vil jeg gerne have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu forstår jeg fuldt ud behovet hos mindre partier for at markere deres egne synspunkter og få dem lagt frem i en debat, også gennem forslag til vedtagelse. Det er fair nok.

Derfor vil jeg bare spørge, om Kristeligt Folkepartis ordfører og Kristeligt Folkeparti er enige i at advare regeringen imod en privatisering af TV 2 på det foreliggende grundlag.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg kan lige tage det sidste først. Jeg tolker det forslag til vedtagelse, der er kommet fra De Radikale samt de øvrige partier, sådan, at det at advare imod det faktisk er at sige, at man egentlig ikke ønsker det. Sådan har jeg tolket det. Og da vores tilgang hele tiden har været, at vi faktisk er positive over for det, men at vi har nogle helt klare krav og kan se, hvor det kan gå galt, så har jeg haft brug for helt klart at profilere det område, nemlig public service-delen og reklamedelen.

I forhold til hr. Jens Rohde er jeg sådan set enig i, at breaks ikke ligger til grund for, at en privatisering kan lade sig gøre. Men jeg siger også, at jeg er bekymret for, at det er den udvikling, der kan være, og jeg vil selvfølgelig gerne sikre mig, at der ikke sker en yderligere liberalisering af reklamedelen.

Jeg er godt klar over, at vi ikke er enige om det spørgsmål, men vi har gentagne gange, når det drejer sig om alkohol og medicin, talt om, at det især også var omkring børneudsendelser på tv. Og på det område har vi ikke kunnet få den

opstramning, som vi sådan set gik efter, og som vi ønskede for at kunne beskytte børnene. Det erkender vi bare. Det var ikke muligt, og derfor kunne vi selvfølgelig ikke godtage det.

Nu kan jeg ikke huske, om der var mere, men så kommer det vel tilbage.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Måske er det kun mig, men jeg må indrømme, at jeg synes, at det bliver uklart, hvad der er Kristeligt Folkepartis linje. For kan man så vende det om på den måde, at Kristeligt Folkeparti er enig i et udsagn, der hedder, at man kan acceptere, at regeringen ønsker en privatisering af TV 2 på det foreliggende grundlag? Ligger der sådan et grundlag ifølge Kristeligt Folkeparti? Jeg opfatter i virkeligheden, at hr. Jens Rohde spørger om lidt det samme.

Regeringen har lagt frem, hvad den mener grundlaget er, og det kan man jo tage stilling til: Mener man, at det er et godt grundlag at privatisere på, eller mener man ikke, at det er et godt grundlag, og hvad er Kristeligt Folkepartis holdning? Er det et godt grundlag, eller er det ikke et godt grundlag?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Vi kan godt acceptere en privatisering af TV 2, men vi mener ikke, at grundlaget er helt tydeligt på nuværende tidspunkt. Der er stillet nogle public service-krav, men der står ikke – jeg tror også, at fru Mette Frederiksen fra Socialdemokratiet var inde på det – at man *vil* have de krav også i forhold til en privatisering af TV 2. Så jeg synes ikke, det er helt tydeligt, hvad det er.

Der er også blevet stillet et spørgsmål af hr. Søren Søndergaard om reklamer, og der tager man ikke afstand fra, at man kan bruge en yderligere liberalisering af reklamedelen.

Jeg vil have nogle garantier for, at det gør man ikke. Jeg vil jo have lige så meget kvalitet som alle andre partier her, og derfor har jeg også fokus på public service-kravene, og jeg er endnu ikke helt sikker på, hvordan de bliver, og hvad grundlaget er for dem, for det står altså ingen steder, og det har vi ikke kunnet få oplyst, ud over at ministeren selvfølgelig har sagt, at man ville have et højt kvalitetsniveau.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg citerer, hvad ordføreren for Kristeligt Folkeparti sagde for lidt siden: Vi synes ikke, at grundlaget er tydeligt nok.

Når grundlaget ikke er tydeligt nok, så er der tvivl om grundlaget for en privatisering, og så forstår jeg ikke, hvorfor Kristeligt Folkeparti ikke vil være med til vores forslag til vedtagelse, der hedder: Folketinget advarer regeringen mod privatisering af TV 2 på det foreliggende grundlag.

Hvad er problemet?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at der ikke står noget som helst om, at breaks og yderligere liberaliseringer af reklamereglerne er en forudsætning for, at det er økonomisk bæredygtigt, men at det er muligheder, hvormed man kan styrke økonomien, og det er jo også et faktum. Hvorfor skulle man skjule det?

Så vil fru Bodil Kornbek gerne have nogle garantier for nogle andre ting, men det er jo sådan noget, man får, når man er med i forligskredsen og er med til at forhandle det på plads, og der valgte Kristeligt Folkeparti jo selv sammen med de andre partier at stige af. For det er jo altid, og det vil altid være en politiske afgørelse, om man ønsker breaks eller ej. Vi har ikke nogen aktuelle planer om at indføre breaks. Jeg tror heller ikke, at det er nogen specielt god idé i forhold til seerne, men det kan man også have lidt forskellige holdninger til, altså i forbindelse med sportsudsendelser osv., når man nu gør det; pauser i tennis kampe osv. Ødelægger det noget for transmissionen, at der kommer reklamer eller ej? Det er jo altid en diskussion, man kan tage, men garantier er sådan noget, man giver, når man sidder med i kredsen og er med til at forhandle det på plads. Så det er klart, at det kan vi ikke give fru Bodil Kornbek.

Men det andet spørgsmål er, hvordan tingene kan udvikle sig. Det har jo været diskuteret meget. Så kan man spørge: Hvordan gik det i Norge? Hvordan er det rent faktisk gået i Norge med public service, med antallet af nyhedsudsendelser osv. på det norske privatiserede TV 2? Det er gået opad. Det vil sige, at public servicen er blevet styrket i Norge efter privatiseringen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er udmærket klar over, at vi selvfølgelig ikke kan kræve at få garantier. Lad mig så omformulere det og sige: Vi er meget optagede af, at der ikke sker en yderligere liberalisering på det her område, og at det netop også var en af de ting, som gjorde, at vi ikke var en del af forliget.

Kl. 13.20

Men vi var jo positive over for privatiseringen af TV 2, og det har vi været hele tiden. Og det fører mig egentlig til besvarelsen af hr. Naser Khaders spørgsmål. Som jeg også sagde til hr. Søren Søndergaard: Jeg oplever, at vores tilgang til hele spørgsmålet om privatisering af TV 2 har været positiv. Vi vil være åbne over for de muligheder, der ligger, vel vidende at der selvfølgelig skal stilles nogle helt klare, præcise krav til public service og også til hele reklamedelen.

Jeg finder så ikke, at Socialdemokratiets, Enhedslistens og andres tilgang har været helt på linje med vores tilgang, og derfor har jeg ønsket at køre en selvstændig profil i det her spørgsmål, uanset om vi er et mindre parti eller ej.

Vores tilgang har som udgangspunkt i bund og grund været positiv uden nogen forbehold vel vidende, at vi skal sørge for at stille nogle helt klare krav, og det er så det, jeg hermed har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg synes også, at vi i Det Radikale Vestre har været positive, og jeg har flere gange udtalt: Vi har principielt ikke noget imod en privatisering. Det, der er vigtigt, er, at TV 2 ikke bliver dårligere efter en privatisering. Vi vil være sikre på, at TV 2 kun kan blive bedre.

Vi vil gerne have, at man privatiserer på et ordentligt beslutningsgrundlag. Mener Kristelig Folkepartis ordfører, at grundlaget er godt nok, eller er grundlaget ikke godt nok på nuværende tidspunkt? Hvis ikke grundlaget er godt nok, hvorfor støtter man så ikke vores forslag til vedtagelse?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning. Og det er tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo, at mystikken breder sig lidt, for hvis man uden forbehold er så stor tilhænger af

en privatisering, så kan jeg ikke forstå, at man ikke gik med og fik den indflydelse, der lå i at være en del af forligskredsen. Det ville jo være det mest oplagte at gøre. Så ville man være en del af forligskredsen, og så kunne man bede om at få de garantier, man ønskede at få.

Men virkeligheden er måske, at Kristeligt Folkeparti indser, at selv om man fik de garantier, så ville de ikke være det papir værd, de var skrevet på. For i det øjeblik, der kommer en situation, hvor økonomien er dårlig i et privateret TV 2, så vil man selvfølgelig føre en kampagne for at få liberaliseret reklamereglerne, føre en kampagne for at kunne sælge nogle af udsendelse, tage betaling for nogle af udsendelserne osv., osv. Selvfølgelig vil man da det. Og så vil folkestyret og Folketinget blive sat under pres for at give efter. Det er vel det, man indser, og det er vel dybest set det, der er grunden til, at man, selv om man er positiv, ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil gerne høre fru Bodil Kornbek: Nu har vi jo haft fornøjelsen af at deltage i en paneldebat sammen i KLF, Kirke & Medier, og der fik jeg indtryk af, at Kristeligt Folkeparti egentlig havde flere gode ideer til noget, der kunne have været med i public service-kontrakterne, bl.a. noget om, hvor mange kirkelige handlinger der skulle sendes, noget med en gudstjeneste – var det hver søndag, at der skulle sendes en gudstjeneste? – nogle meget gode ideer, meget konstruktive ideer, man godt kunne have arbejdet videre med og måske også have kæmpet for var blevet en del af public service-kontrakterne.

I stedet valgte man så at holde fast på det forhold, man nu har til liberaliseringen af reklamerreglerne, og der har jeg det spørgsmål: Synes man ikke nogle gange, at prisen måske har været lidt for høj i forhold til, hvad man kunne have opnået, hvis man var gået med? Og burde Kristeligt Folkeparti egentlig ikke have været en del af forligskredsen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg vil gerne forsøge én gang til. Vi sagde med det samme: Liberalisering af reklamerne kan vi ikke acceptere. Dog lagde vi vægten på, at det gjaldt med hensyn til børn, men vi fik ikke de regler, der gjorde, at man i hvert fald skånedes den del af tv-serierne,

når det drejer sig om alkohol og medicin. Det gjorde vi ikke. Det var en af årsagerne.

Kl. 13.25

Der var altså også andre årsager til, at vi ikke kunne tilslutte os det her, bl.a. den fuldstændig manglende opbakning til ikkekommercielt lokal-tv. Nu skal vi jo ikke hele den debat igennem igen. Så jeg ved helt klart, hvad det er, vi siger, og hvad vi har stået på.

Men jeg indrømmer da også, at det er klart, man kan komme under pres. Når det er noget med økonomi og penge, og man kan få lidt mere ud af det ved at nedjustere forventningerne til liberalisering af reklamerne, så er det da klart. Men dér er det, jeg siger: Så håber jeg, at forligspartierne tør holde fast, bl.a. på baggrund af, at hr. Jens Rohde netop henviser til, hvad man har gjort i Norge, og der har man altså endnu strengere regler, end vi har her.

Til fru Carina Christensen: Det var nu altså ikke mig, der havde en masse forslag om gudstjenester om søndagen osv., osv. Det var KLF selv. Men det kan da være en fin idé, og jeg kan også huske, at fru Carina Christensen lovede at gå tilbage og eventuelt få det ført igennem i forligskredsen, og det er jo spændende, om det kan lade sig gøre.

Men når man står uden for et forlig, har man jo altid nogle overvejelser om, hvad der er positivt, og hvad der er negativt. Hvad vejer tungest? Og der var altså nogle ting, der vejede tungere i forhold til vores grundholdning, som så afgjorde, at vi sagde nej til at være en del af det her forlig. Og det har jeg jo gjort rede for i så mange andre sammenhænge.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Naser Khader som ordfører i anden runde.

Naser Khader (RV):

Tak til alle ordførerne for deres bidrag til dagens forsøg på en konstruktiv debat om en eventuel privatisering af TV 2. Jeg synes, det har været en god debat. I den forbindelse vil jeg opfordre Dansk Folkeparti til at støtte vores forslag til vedtagelse. Hvis man skal tage Dansk Folkepartis udmeldinger alvorligt vedrørende dansk kultur, det danske sprog og det danske medie billede, må Dansk Folkeparti vise handling nu.

Lad mig derpå understrege, at for De Radikales vedkommende er debatten ikke slut. Jeg indledte med at stille en række spørgsmål og konstruktive forslag, som jeg håbede, at man ville besvare uddybende. Jeg stillede spørgsmålene

igen under debatten, men der er flere spørgsmål, der stadig væk er ubesvarede, eller som ikke er besvaret ordentligt.

Hvorfor har vi ikke fået noget svar på spørgsmålene vedrørende public service-kontrakternes formuleringer? Jeg fastholder, at de er generelle, der er for mange hensigtserklæringer, udtrykket »tilstræbe« står igen og igen og igen, og det giver mulighed for tvivl og fortolkning. Det er så vagt formuleret, at man eventuelt kan genudsende gamle danske film i stedet for at producere nyt drama eller børne-tv.

Jeg stillede også spørgsmål om sanktionerne ved brud på public service-kontrakterne. Jeg stillede et konstruktivt forslag om at nedsætte et stærkt uafhængigt organ med klare beføjelser til at vurdere og sikre grundig og bred debat om kvaliteten af programmerne som f.eks. granskingsnåmnden i Sverige. Og kan man privatisere TV 2 på et tvivlsomt grundlag?

Jeg vil erkende, jeg begik en fejl tidligere ved at henvise til 4 pct.s BNP-stigning. Det var så i løbende tal og ikke i faste priser, så det er en fejl. Men alligevel vil jeg fastholde, at man i rapporterne, især i PriceWaterhouseCoopers-rapporterne, er for optimistiske i forhold til reklame-markedet.

I oktober sidste år lavede samme firma en rapport med overskriften »Øget konkurrence mellem reklamefinansierede og offentligt finansierede tv-stationer«, og i den rapport fra oktober siger de, at der næsten ikke vil være nogen vækst. Men i den seneste rapport taler de om moderat stigende vækst. Jeg har lige været ovre her i pausen og checke rapporten fra oktober igen. Den sætning, der var for en måned siden, er fjernet fra rapporten.

Kl. 13.30

Privatisering af Tele Danmark var en succes, ja, men Arriva har været en fiasko. Hvordan vil man klare eventuelle problemer? Hvad med licensen? Hvordan finder man den fremtidige køber? Hvordan med konkurrencesituationen på det danske mediemarked? Hvad med sendenetet? Hvad med digitaliseringen? Hvad med regionerne? Hvad med dansk films fremtid?

Det er nogle af de spørgsmål, jeg stadig væk ikke synes, jeg har fået gode besvarelser af. Alligevel siger jeg tak for en god debat. Men debatten er ikke færdig i dag. Jeg tror, vi kommer til at fortsætte også et stykke ud i fremtiden.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Jens Rohde som ordfører.

Jens Rohde (V):

Jeg er sådan set meget tilfreds med, at debatten ikke er slut endnu, for der er mange ting, vi skal diskutere. Men det, der kan ærgre mig sådan, når nu hr. Naser Khader viser sådan en oprigtig interesse, er, at man så ikke er med til at klarlægge alle de her ting og med til at diskutere dem, for det er jo i høj grad politiske afgørelser: Hvordan finder man køberen? Hvordan strikkes det hele sammen?

Ja, det er jo det, man har politisk indflydelse på, hvis man sidder med ved bordet, men der valgte man altså den for mig stadig væk fuldstændig mærkværdige tilgang, navnlig i forhold til forhandlingsforløbet, at man lige pludselig ikke ville være med. Det må man jo så tage konsekvenserne af, og det ved hr. Naser Khader også udmærket godt.

Public service. Altså hvis man taler hensigtserklæringer i forhold til, hvordan det står i dag, så må hr. Naser Khader da medgive, at der da er tale om langt skrappere public service-krav, langt skrappere og langt mere bindende formuleringer, for man har nu en kontraktlig forpligtelse, end det, der er i dag, som er en slags hensigtserklæringer, der jo bare er indskrevet i loven.

Vi har jo diskuteret det her public service al den tid, jeg kan huske, og det der med gamle danske film, der bare kan genudsendes i et privatiseret TV 2, jamen hallo! Hvad sker der i dag? Og hvordan er det lige med »Klassefesten« og alle de her ting, der bliver genudsendt, og gamle danske film og Linie 3-shows?

Jeg vil godt sige, at hvis man ikke kan samtlige Linie 3's replikker i alle deres show, så er det i hvert fald ikke TV 2's skyld. Det er det virkelig ikke, for de er da blevet genudsendt til hudløshed. Så alt det der sker jo i dag. Man skal ikke stå og foregøgle, at det er sådan noget, som vil ske i et privatiseret TV 2, for det er ikke et fair udgangspunkt at tage for debatten.

Så synes jeg, at det lidt i den her debat har tydet på, at i hvert fald ikke alle har læst, hvad der har stået i rapporterne, men at man i stedet for har taget nogle avisartikler og læst dem. Og så har man sådan taget udgangspunkt i, hvad der har stået dér. Bl.a. har man blandet det med ønsker og forudsætninger – igen hvad der kunne være økonomisk ønskeligt, som man har påpeget – sammen med forudsætningerne for, om det her kan lykkes. Og jeg er altså nødt til at sige, at der ikke er noget om breaks eller yderligere liberaliseringer eller noget som helst, som er

stillet op som en forudsætning for, at privatiseringen kan lykkes.

Og så rapporter eller ej: I virkeligheden er der jo ikke nogen, der tvinger nogen til at købe TV 2, og hvis der ikke er nogen til at købe TV 2, fordi ingen mener, de kan få noget økonomisk ud af det med de politiske krav, som er stillet op, så er der ikke nogen købere. Der må jo være en grund til, at disse købere findes.

Hvordan ser fremtiden så ud? Ja, den er jo svær at spå om. Vi ved det jo udmærket godt, og nogle af medieforskerne har også gjort sig deres tanker. Men jeg er altså nødt til at sige, at når man henviser til en Frands Mortensen, så kan jeg godt huske, at da man oprettede TV 2 i 1980'erne, sagde den samme medieforsker, at TV 2 kun ville få nogle ganske få måneders levetid, for der var ikke kommerciel basis for at drive tv i Danmark. Det var de forudsigelser, der var dengang.

Nøjagtig ligesom dengang man opfandt telefonen. Hvad var det, der skete? Ja, man vurderede jo i England, at det ingen konsekvenser fik, for man havde jo i forvejen et velfungerende post- og kurersystem. I USA, hvor man var lidt mere fremsynet, sagde man – efter at have vurderet sagen i 2 år – at telefonens opfindelse ville få enorme konsekvenser for samfundet. Man måtte påregne, at der i år 2000 ville være én telefon i hver by.

Det var forudsigelserne dengang, og det siger jeg blot for at understrege, at man skal være meget varsom med forudsigelserne om, hvad det er, der sker inden for medieområdet de næste 5-10 år.

Den fg. formand (Grete Schødt):
Fru Mette Frederiksen som ordfører.

Kl. 13.35

Mette Frederiksen (S):

Hr. Jens Rohde har selvfølgelig ret i, at man skal passe på med at spå, især når det gælder fremtiden. Ikke desto mindre er det alligevel fornuftigt med lidt omtanke og en naturlig overvejelse om, hvad der er bedst og ikke kun for dem, der gerne vil tjene penge på fjernsyn, men også for alle os, der ser på det.

Derfor har debatten i dag været god. Den har været nødvendig. Det er måske en af de allerallervæsentligste kulturdebatter, vi kommer til at have i mange år.

Jeg har i dag hørt repræsentanter fra de regeringsbærende partier tale om åbne processer,

man var glad for dialogen, man var glad for debatten. Ikke desto mindre har vi også måttet lægge øre til, at alle de politiske spørgsmål, der rejses i de to rapporter, tilbagevises af også kulturministeren med ordene: Det har vi ikke politisk taget stilling til endnu, vi afventer styringsgruppens svar.

Vi har set en proces omkring public service-kontrakten, som har været ekstremt lukket. Det havde måske været mere interessant at tage en offentlig debat om, hvad kvalitets-tv egentlig er, i stedet for at holde den snævert i en forligskreds, men nok om det.

Vi er i en situation i Danmark i dag og i øvrigt i den vestlige verden i det hele taget, hvor vi har et stort omfang og udbud af kommercielle medier. Faktisk bombarderes vi af dem uafbrudt dagen lang. Vores politiske opgave som Folketing er at sikre et kvalitativt alternativ, sikre, at folk har valgmuligheder, at det ikke kun er det kommercielle, der sætter dagsordenen, men at der også er kvalitets-tv.

De to rapporter, kulturministeren har bestilt, mangler et klart svar på, hvordan det økonomiske fundament skal hænge sammen for et privat TV 2. Derfor er vi stadig, også efter debatten i dag, oprigtig nervøse for, om en kommende ejer meget hurtigt kan være tvunget til at give køb på de i dag, kan man sige, fungerende og velfungerende programmer for at kunne tjene de penge, der er nødvendige.

Vi har i dag bedt regeringen om at forklare, hvorfor vi skal have en privatisering af TV 2. Vi har spurgt flere gange, hvad det på det nuværende grundlag skal gavne seerne, men det har vi ikke fået svar på. Derfor er vores konkluderende bemærkninger i dag selvfølgelig, at vi ikke vil være med til at gamble med Danmarks populære tv-kanal, når der ikke er noget som helst, der indikerer, at vi kan opretholde et kvalitativt godt niveau for danskernes fjernsyn.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er bare helt grotesk, at man skal høre på, at der ikke er noget som helst, der indikerer det. Jeg tror, at det ville være ligegyldigt, hvilke rapporter vi kunne fremlægge, og hvilke overskudstal vi kunne fremvise, så ville fru Mette Frederiksens holdning altid være den samme, nemlig ikke se, ikke høre.

Man læser ikke engang rapporterne. Det har jo været tydeligt under debatten. Næ, man har taget udgangspunkt i nogle artikler i Børsen og

glemte at læse, hvad det er, der egentlig stod i rapporten om forudsætninger og den slags.

Jeg synes også, at det er en god idé og kunne være udmærket, hvis det var sådan, at vi fik en debat om, hvad kvalitets-tv er. Jeg er ikke sikker på, at vi har den samme opfattelse af, hvad kvalitets-tv er. I virkeligheden er det måske også en god idé, hvis man overlader det til programdirektørerne at definere, for der er jo også teknisk kvalitet osv. Det er måske ikke det, vi skal have, fint nok.

Der er intet – det er det, jeg vil sige til fru Mette Frederiksen – der forhindrer fru Mette Frederiksen i at rejse en forespørgselsdebat eller rejse andre debatter om, hvad kvalitets-tv er i Danmark. Det har hun haft masser af muligheder for, men hun har bare ikke gjort det endnu.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu skulle selv samme fru Mette Frederiksen – det hedder det vel også, selv om det er undertegnede selv, der taler – lige have overstået sin barselorlov, godt nok ikke i det hele år, som regeringen har foreslået, men alligevel.

De to rapporter, der er forelagt om grundlaget for en privatisering af TV 2, er i vores øjne ren ønsketænkning, når det gælder de økonomiske forudsætninger. Der er intet, der tyder på, at det er korrekt, når rapporterne siger, at der vil være en fortsat vækst i reklamemarkedet. Der er ikke enighed i miljøet på det her område.

Der foreslås endvidere i de to rapporter en række ændringer af det TV 2, vi kender i dag. Det drejer sig om brugerbetaling; det drejer sig om reklameafbrydelser i film og andre udsendelser; det drejer sig om meget lempeligere regler i forhold til reklamer.

Kl. 13.40

Jeg har mange gange i dag spurgt regeringens repræsentanter om de bud, der gives i de to rapporter, for at en privatisering af TV 2 kan lade sig gøre. Jeg har spurgt: Er det også regeringens politik? Eller kan regeringen i dag sige til Folketinget og dermed til den danske befolkning: Nej, der kommer ikke brugerbetaling for TV 2, nej, vi vil ikke tillade breaks og reklameafbrydelser, nej, vi vil ikke tillade liberaliserede reklameregler? Vi venter stadig på det svar.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Her har vi det bedste bevis på, at fru Mette Frederiksen hverken vil se eller høre, og det er i sidste ende en politisk afgørelse.

Når vi ikke nu blandt forligspartierne har lavet det om i loven, er det, fordi vi ikke har et politisk ønske om, at der skal være breaks på TV 2.

Jeg har også, hvis fru Mette Frederiksen havde fulgt med, men hun skal jo være undskyldt, når hun har holdt barsel, klart meldt ud, at der ikke bliver brugerbetaling på TV 2's hovedkanal. Det gør der ikke. For mig at se er det helt fair, hvis man som privat selskab opretter andre kanaler, som man kan tage brugerbetaling for, Zulu, sportskanaler osv. Det må de gøre, som de vil. Fair nok.

Så er der breaks. Der er jo som sagt en grund til, at vi ikke har tilladt det nu.

Jeg vil igen godt have fru Mette Frederiksen til at komme herop efter gang på gang at være kommet med påstandene om, hvad det er for nogle forudsætninger, der er stillet op i de rapporter, og bekræfte, at de ting, fru Mette Frederiksen nævner om liberalisering af reklamereglerne, brugerbetaling og breaks, ikke indgår som forudsætninger, men blot som forslag, hvis man yderligere ønsker at styrke den. Det fremgår og fremstår ikke i rapporten som forudsætninger for, at økonomien er bæredygtig i et TV 2. Det vil jeg gerne have fru Mette Frederiksen til at komme herop og bekræfte.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

De to rapporter hviler på nogle grundlæggende forudsætninger, som vi med rette satte spørgsmålstegn ved. Ud over det er der i de to rapporter en række forslag til ændringer af et privatiseret TV 2.

Jeg stiller gerne spørgsmålet endnu en gang: Hvad er regeringens holdning til de ændringer, der foreslås i rapporten fra Danske Bank, når det eksempelvis drejer sig om at liberalisere reklamereglerne, sådan at børn skal kunne deltage i reklamer, og når der skal kunne reklameres fuldstændig frit for håndkøbsmedicin?

Selvfølger det et politisk spørgsmål. Selvfølgelig er det et politisk valg, om man ønsker en ren kommerialisering af TV 2 eller ej. Og det er lige præcis, fordi det er et politisk spørgsmål, at vi stiller os tvivlende over for, hvorvidt grundlaget for et privat TV 2 er til stede.

Jeg føler mig på ingen måde efter dagens debat overbevist om, at seerne får et lige så godt TV 2 og for min skyld gerne et endnu bedre TV 2 ud af en privatisering. Jeg mener ikke, at der er nogen som helst af regeringens repræsentanter, der har kunnet sandsynliggøre, at det er det, der vil være resultatet af en privatisering.

Tværtimod er det blevet understreget flere gange, at det her handler om ren ideologi. Det handler om, at man vil privatisering for enhver pris, og det har seerne simpelt hen ikke fortjent.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Problemet er den konstruktion – det redegjorde jeg også for i min tale – TV 2 har i dag. Man kan godt have en politisk holdning om, at vi skal hæve licensen betragteligt, men det vil vi ikke. Så drager vi konsekvensen af det og giver TV 2 fri, fordi vi er overbevist om, at vi på den måde får et rigere TV 2 med et stærkere økonomisk grundlag, for TV 2 er 100 pct. afhængig af markedet i dag. Det handler altså om at styrke TV 2, ikke om det modsatte.

Med hensyn til liberalisering af reklamereglerne har vi gennemført det, men det er, fordi vi har en erkendelse af, at man ikke kan opbygge en elektronisk Berlinmur i Danmark, og fordi det er absurd, at man på TV 3 kan se én slags reklamer, men på TV 2 må man altså ikke se de samme reklamer. Det er baggrunden for, at vi har gjort det.

Vi har klart udtalt os mod breaks. Det er ikke gennemført. Der er en grund til, at det ikke er gennemført i medieaftalen. De ting står vi selvfølgelig ved, også i forhold til brugerbetaling, som i øvrigt slet ikke er aktuel, hvis det er sådan, at man lader være med at digitalisere, for så kan det slet ikke lade sig gøre at kode signaler.

Tingene burde sådan set stå klart, men fru Mette Frederiksen vil ikke høre, og hun vil desværre heller ikke se.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg lytter meget gerne og også til hr. Jens Rohde. Jeg noterede mig bl.a., at der i dette indlæg bliver talt om, at regeringen ønsker at styrke TV 2. Vi har en fælles interesse med regeringen i, at TV 2 står stærkt. Men der er jo ingen ud over regeringen, der har interesse i et stærkt TV 2, hvis det betyder, at de programmer, der kommer ud af sendefloden, er fuldstændig ligegyldige. Det

er jo seernes interesser, der må være omdrejningspunktet.

Der er jo en grund til, at et medieforlig ligger i Kulturudvalget og ikke i Erhvervsudvalget. Det er en kulturdiskussion, vi har. Hvad er det for et tv, vi politisk vil tage ansvaret for?

Jeg er enig med hr. Jens Rohde i, at der ikke kan opbygges en Berlinmur, heldigvis. Det skal vi heller ikke gøre. Men det er så sandelig et politisk valg, om vi i Danmark vil have børn til at deltage i reklamer. Det er så sandelig et politisk valg, om vi vil have fuldstændig liberale regler, når det gælder eksempelvis reklamer for håndkøbsmedicin. Det er et politisk valg, og det politiske ansvar må regeringen påtage sig.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Også jeg vil takke for debatten, selv om jeg på et tidspunkt var lige ved at synes, at den begyndte at køre i tomgang. Men så var der nogle af deltagerne, der var ved at komme op på mærkerne igen. Det er jo dejligt, at man ikke sidder og falder i søvn i denne debat, som jeg nu synes har kørt over flere omgange. Jeg synes egentlig ikke, at der er nogen grund til andet end at sige tak for den.

Vi er glade for at være med i et forlig, som vi nemlig tror vil være fremtiden. Vi er alle sammen, vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, interesserede i at få et TV 2, som skal være lødigt, og som skal være ordentligt og underholdende for alle.

I virkeligheden havde jeg ikke meldt mig som ordfører. Det var en misforståelse heroppefra. Jeg havde faktisk meldt mig til en kort bemærkning til hr. Naser Khader, og den vil jeg så hermed aflevere.

Hr. Naser Khader spurgte om, hvorfor Dansk Folkeparti ikke kunne stemme for oppositionens forslag. Det vil jeg hermed begrunde. Det er, fordi vi synes, at vi meget fint har fået dækket vores ønsker ind i det her udarbejdede materiale. I udkastet til public service-kontrakterne står der, og jeg vil til forskel fra andre her, der ikke har haft mulighed for at citere og konkretisere deres indlæg og begrunde dem, citere fra dem:

»I udsendelsesvirksomheden skal der lægges særlig vægt på dansk sprog og dansk kultur.

TV 2/DANMARK skal gennem en aktiv sprogpolitik medvirke til at bevare og udvikle

det danske sprog, så seere møder og oplever et korrekt og forståeligt dansk.

TV 2/DANMARK skal lægge særlig vægt på sin rolle som initiativtager til og formidler af dansk kunst og kultur, herunder den danske kulturarv.«

Jeg synes næsten ikke, at man kan få det bedre. Og med hr. Naser Khaders passion for det danske sprog og forslag om sprogpolitik osv. er det faktisk meget uforståeligt, at hr. Naser Khader ikke er med i det her medieforlig. Lige netop når vi har fået udarbejdet en så fantastisk god tekst, som må være i hr. Naser Khaders favør, kan jeg ikke forstå det.

Det er altså begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

I Vejle Amts Folkeblad den 19. marts 2003 bliver kulturministeren interviewet og siger bl.a.: Vi vil i nye kontrakter med Danmarks Radio og TV 2 stille krav om flere dansksprogede programmer. Fremgår det af public service-kontrakterne? Jeg vil gerne understrege det: Står der, at det skal være flere dansksprogede programmer?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil på forligspartiernes vegne sige: Ja, det gør der. Og det har også noget at gøre med, at der kommer mere dansk drama.

Kl. 13.50

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Nu er det ikke sådan, at jeg har skrevet en tale her til anden runde, men jeg vil da gerne lige kommentere debatten i dag.

Først med hensyn til fru Mette Frederiksen.

Jeg er en smule rystet efter debatten i dag, men sådan må det jo bare ende. Det, jeg synes man hele tiden glemmer, er, at der er udarbejdet to rapporter, nemlig af PriceWaterhouseCoopers og af Danske Bank. I de rapporter har man taget udgangspunkt i de kriterier for salg, der er opstillet i medieaftalen. De kriterier for salg er der enighed om i forligskredsen og mellem de tre partier, der er med, herunder også kravene til de nye public service-kontrakter, og det er de kriterier for salg, vi har opstillet, og som vi mener er

det de nye ejere skal leve op til. Det er herudfra, man har vurderet, om en privatisering er mulig, og det har man konkluderet at den er.

Så snakker fru Mette Frederiksen om brugerbetaling, digitalisering osv., men det er jo fremtid. Det er jo mulige scenarier osv. Digitalisering er selvfølgelig noget, der skal tages stilling til, men det er ikke indkalkuleret i konklusionen. Det står også meget tydeligt, hvis man læser rapporten. Så jeg synes simpelt hen, at fru Mette Frederiksens argumentation løb helt af sporet.

Til hr. Naser Khader, som jo har været meget fremme i skoene under hele mediedebatten og været en meget stor kritiker bl.a. af public service-kontrakten, vil jeg sige, at jeg synes, at det har været skuffende at opleve, at De Radikale ikke på nogen måde er kommet med deres bud på, hvad der skal ske med TV 2 i fremtiden. De kritiserer rapporterne, de tror ikke på økonomerne, men synes, at rapporterne er for optimistiske osv. Men hvad vil De Radikale med TV 2? Synes man ikke, det er fornuftigt at give TV 2 frie hænder? Synes man ikke, at de skal have adgang til risikovillig kapital og mulighed for at indgå strategiske alliancer? Hvad vil De Radikale med TV 2? Skal det være helt statsejet igen eller? Der sker en udvikling på mediemarkedet, men jeg synes desværre overhovedet ikke, at vi har hørt et svar fra De Radikale i dag på, hvad de vil gøre.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det, debatten i dag handler om, er rapporterne og rapporternes forudsætninger, som skal danne grundlag for en privatisering af TV 2. Det er det, vi diskuterer i dag. Vi sætter spørgsmålstejn ved nogle af de der forudsætninger, det har vi da lov til at gøre, og vi vil gerne have en afklaring.

Jeg sagde, da rapporterne kom, at konklusionerne er for gode til at være sande. De ser da fine ud, men jeg tvivler på forudsætningerne. Jeg vil bare have en afklaring af forudsætningerne, og det synes jeg ikke jeg har fået i dag.

Hvad vil De Radikale med TV 2? Vi vil have bedre TV 2 i fremtiden, og vi har sagt lige fra starten, at vi principielt ikke har noget imod en privatisering af TV 2. Det, der er vigtigt for os, er, at TV 2 ikke bliver forringet efter en privatisering.

Hvis De Konservatives ordfører lyttede til min første tale, ville hun have hørt, at jeg bl.a. i forhold til public service-punktet foreslog et uaf-

hængigt organ til vurdering og sikring af debat, udarbejdelse af rapporter og løbende vurderinger, flere sanktionsmuligheder, bøder m.m., inkludering af børn, unge og ældre som særlige grupper. Det er ikke noget, der står specifikt.

Men hensyn til strukturen har vi sagt, at vi gerne vil have bevarelse af krav til ekstern produktion. Vi vil gerne have en afklaring af den fremtidige rolle for TV 2's bidrag. Jeg kom faktisk med mange konstruktive ideer.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er altid lidt ærgerligt, når en ordfører for et af de regeringsbærende partier mener, at en debat er unødvendig. Her blev det af fru Carina Christensen sagt, at min argumentation skulle være løbet ud i sandet.

Jeg er altså faktisk af den overbevisning, at en privatisering af TV 2 er en så grundlæggende ændring, kan blive en meget, meget stor ændring af den offentlige debat i Danmark og dermed af vores demokrati, at det kræver en ordentlig offentlig drøftelse her i Folketingssalen og gerne også alle mulige andre steder i vores samfund. Derfor har vi selvfølgelig deltaget i diskussionen i dag, som vi har. Der bliver rejst så mange spørgsmål i de to rapporter, og dem har der været behov for at få belyst.

Så skal jeg selvfølgelig bare afslutningsvis sige, at det godt kan være, at jeg har gentaget mig selv nogle gange i dagens debat. Det kunne måske hænge sammen med alle de spørgsmål, der er blevet stillet fra min side, som der ikke er kommet svar på.

Kl. 13.55

Den fg. formand (Grete Schødt):

Tilbage i ordførerrækken, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Et af de spørgsmål, jeg har forsøgt at få afklaret bl.a. fra ministeren, er, om de to rapporter – og så er det jo ligeegyldigt, om jeg har læst dem eller ej, kan man sige – skitserer worst case-scenarier. Gør de det? Er det rapporter, der skitserer den værst tænkelige situation, vi overhovedet kan forestille os? Hvis ministeren ikke kan bekræfte, at det gør de, så er vi jo i den situation, at en forretningsmand, og der tillod jeg mig ganske rigtigt at citere en forretningsmand fra Børsen, bliver nødt til at stille sig det spørgsmål: Hvordan tjener jeg penge i worst case-scenarier? Jeg kan

ikke bare leve med, at det formentlig vil gå på den måde, eller det ser ud til at gå godt eller hvad som helst. Jeg bliver nødt til at sige, at hvis jeg skal investere en masse penge i det her, så skal der også kunne tjenes penge i worst case-scenarier.

Hvis det worst case-scenarie ikke er skitseret, men indtræffer, hvad gør man så? Ja, det, man starter med at gøre, er selvfølgelig i stedet for de der dyre danske dokumentarprogrammer så at vise nogle amerikanske film, nogle amerikanske serier. I stedet for de der dyre børneudsendelser viser man amerikanske serier, selvfølgelig inden for rammen af den public service-aftale, der er indgået.

Når det stadig væk ikke hænger sammen, så stiller man krav om at få den public service-aftale ændret, og det gør man nu med hele den tv-kanal i ryggen, som man har, og som man råder over. Det er det, der kommer til at foregå.

I den situation tror jeg ikke, et folketingsflertal vil stå imod, og derfor vil vi se, ligesom vi har set med TV 2, en liberalisering af reglerne, og vi vil få whisky, cigaretter osv. i reklamerne. Det er der ikke tvivl om, hvis worst case-scenariet indtræffer, fordi de her rapporter dækker ikke den situation med worst case-scenarier.

Så er der en ting, der undrer mig i diskussionen: Vi er jo enige om, at alternativet til en privatisering er, at der skal tilføres nogle flere penge til de to public service-stationer, Danmarks Radio og TV 2. Det er jo fuldstændig korrekt. Men det bliver fremstillet, som om det er noget, folk skal betale, hvorimod de jo ikke skal betale, hvis det bliver privatiseret. Jamen altså hvor kommer pengene til privatisering fra? Er det julemanden, der kommer og betaler? Er det julemanden, der betaler reklamerne i et privatiseret TV 2? Nej, det er da klart, hvem der kommer til at betale. Det er da forbrugerne. Hvem ellers? Hvor skulle pengene ellers komme fra? Derfor er det folk i almindelighed, der i sidste ende kommer til at betale. Spørgsmålet er kun hvordan. Skal det være via et uigennemskueligt system, hvor det er nogle private, der bestemmer, eller skal det være gennem et system, hvor det offentlige har kontrol? Vi synes det sidste, når det gælder de to public service-stationer, og så kan folk derudover lave, hvad de vil.

Så vil jeg bare til sidst sige, at når der er alle de velsignelser ved privatiseringen af TV 2, som vi har hørt, så kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke tager konsekvensen og også privatiserer Danmarks Radio. Hvis man kan få det hele uden

at betale noget og få risikovillig kapital og dynamik og alle de flotte ord, hvorfor får vi så ikke en privatisering af Danmarks Radio? Eller det er måske det næste, der venter forude?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tænker på det der med reklamerne. Er der ikke noget om, at Enhedslisten går ind for fri hash? Det kunne der så blive nogle interessante reklamer ud af.

Det, jeg egentlig i forhold til hr. Søren Søndergaards udmeldinger heroppefra om de der worst case-scenarier vil spørge om, er: Når nu hr. Søren Søndergaard stiller det så sort op, som han gør, undrer det så ikke hr. Søren Søndergaard, at der overhovedet er nogen, der er interesseret i at købe TV 2? At der er nogen, der rent faktisk mener ud fra de forudsætninger, som jo er kendte, de politiske krav, som er opstillet, at det her kan man rent faktisk godt lave en god forretning ud af. Er det ikke mærkeligt?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu troede jeg egentlig også, at hr. Jens Rohde gik ind for fri hash, men det er måske kun til medicinsk forbrug. Det ved jeg ikke.

Kl. 14.00

Jeg tror da udmærket, jeg forstår, hvorfor der er den interesse. Den interesse er der da, fordi dygtige forretningsfolk ikke tænker på 2-års-sigt, de tænker ikke på de første 3 års regnskaber, de tænker på 10-års-sigt eller 20-års-sigt, og de er da fuldstændig klar over, at hvis de først får købt TV 2, hvis de først har ejendomsretten til TV 2, så har de et fantastisk magtmiddel i deres hænder, og så kan de godt leve med de første 2, 3, 4 år at have negative tal på bundlinjen. De kan godt leve med at have et underskud, for så bruger de den magt til at få ændret de reklamerregler og ændret de ting, der gør, at de ikke virkelig kan tjene penge.

Derfor vil vi jo opleve, præcis som vi har oplevet det, da reklamerne holdt deres indtog, at det vil blive springbrættet for nye krav og nye pressioner over for Folketinget i forhold til liberaliseringer. Det vil vi også se der. Derfor er det for mig fuldstændig naturligt, at hvis man som privat virksomhed kan få adgang til alle danskeres stue hver dag i flere timer, så er man da villig til at acceptere et underskud i en række år, hvis man har en formodning om, at man kan få æn-

dret reglerne, sådan at man virkelig kan tjene penge.

Med al respekt for hr. Rohde vil jeg sige, at den dag, de står der og siger, se, hvor dårligt det går, og at vi bliver nødt til at ændre reglerne, så tror jeg ikke, hr. Rohde han står imod, i hvert fald ikke ret længe.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg ved ikke, om hr. Søren Søndergaard er til salg for penge, jeg er ikke. Sådan er det.

Jeg er nødt til at spørge hr. Søren Søndergaard: Hvis man nu sætter de scenarier op og man mener, at sådan vil det uvægerligt gå, hvorfor er det så ikke gået sådan f.eks. i Norge? Det er gået stik modsat, det er gået stik modsat, på trods af at man har et privat firma, der kan lægge pres på politikerne. Nej, der har man oven i købet strammet public service-kravene endnu mere og fået endnu mere public service ud af det. Hvordan kan det være? Hvordan i alverden kan det lade sig gøre, hvis alt det, hr. Søren Søndergaard står heroppe og siger, skulle være rigtigt?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, jeg er heller ikke selv til salg for penge, så skal det i hvert fald være mange, vil jeg sige.

Hvad angår spørgsmålet om Norge, er der mig bekendt en situation, hvor økonomien faktisk er gået rimeligt hæderligt i Norge. Hr. Jens Rohde kan bekræfte, hvis jeg har ret i den antagelse, og det giver jo selvfølgelig en anden situation.

Det, jeg snakker om, er jo netop worst case-scenariet. Det, jeg snakker om, er, når der er problemer. Jeg tror da ikke, at de mennesker, der går ind i det her, hvem det så end måtte være, går ind for at ødelægge TV 2. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at de går ind med et ærligt hjerte for at gøre det så godt som muligt, og jeg tror, at mange af dem, som vil lave det her, hvad enten det er aviser eller andre medieforetagender i Danmark, da ikke er interesseret i at vise alle de der amerikanske tv-film. De vil da hellere vise noget danskproduceret. Jeg tror da ikke, at det er, fordi det er onde mennesker.

Men det spørgsmål, vi må stille os, når vi sætter denne her proces i gang, er: Hvad sker der den dag, økonomien strammer til? Hvad sker der den dag, worst case-scenariet indtræder? Det er den situation, der er interessant, og det er

den situation, jeg hele dagen har forsøgt at få ministeren og hr. Jens Rohde til at forholde sig til, og det er ikke lykkedes.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Vi er jo alle sammen meget optaget af kvalitet, og det er jo egentlig det, vi hver især ud fra det udgangspunkt, vi har, vil arbejde for. Vi vil have kvalitet, når det drejer sig om vore medier.

Hr. Jens Rohde lagde endda ligefrem op til, at vi måske burde diskutere, hvad kvalitet egentlig er, og hvad det er, der skal præge medierne også i fremtiden. Det kunne være en meget spændende diskussion at tage, og jeg tror også, at vi ville være meget uenige om, hvad kvalitet egentlig er, men vi kunne i hvert fald sætte nogle ord på.

Kvalitet er jo ikke noget, der bare er forbeholdt Danmarks Radio, TV 2 eller andre. Kvalitet kan jo lige så vel være noget, der forekommer på TV 3 eller et kommende privatiseret TV 2 osv., det er jo ikke afhængigt af ejerskab som sådan. Kvalitet er jo først og fremmest afhængig af, at man tør stille nogle klare krav, og at man også vil se til, at der bliver levet op til de krav, man stiller.

Derfor må jeg endnu en gang pointere, at vil vi alle sammen kvalitet, så vil jeg opfordre medieforligspartierne til virkelig at stille de krav, der skal til, for at få den kvalitet, og at man også tør være konsekvent, hvis ikke der bliver levet op til den, uanset om der er tale om privateje eller statseje. Det er ligegyldigt, når vi taler kvalitet. Der kan lige så vel være kvalitet i et privat-ejet TV 2 som i Danmarks Radio.

Kl. 14.05

Derfor håber jeg også, at forligspartierne vil melde klart ud, både når det gælder public service-kravene, og når det drejer sig om en bekymring for, at der kan ske en yderligere liberalisering af reklamereglerne, hvilket jeg selvfølgelig vil tage klart afstand fra, men også melde ud, hvad konsekvensen er, hvis man ikke lever op til de krav, der bliver stillet, så der bliver en klar udmelding på det område, så man ved, hvad vi har at forholde os til som ejere af et privatiseret TV 2.

Det mener jeg skal ligge helt klart til grund fra begyndelsen, så man ikke bliver til salg for penge, men at man ved, hvor man vil hen, og at man holder fast i det mål, man har sat sig i for-

ligskredsen, uden at bøje af for det pres, der uden tvivl vil komme.

Hr. Søren Søndergaard spørger: Hvad sker der, når økonomien strammer til? Så vil jeg virkelig være opmærksom på, om man kan holde stand og holde fast i de ambitiøse mål, man godt kan have sat sig, og også i, hvad konsekvensen af det er.

Jeg kender også til situationen i Norge, og ja, det er lykkedes i Norge, i hvert fald endnu, og jeg håber da også, at de kan fastholde det. Når de kan i Norge, så tror jeg selvfølgelig også et eller andet sted på, at det er muligt i Danmark, men der er altså mange ting, der skal hænge sammen, og der skal altså også virkelig råstyrke og mod til at holde fast.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er ikke for at forlænge debatten, men jeg synes, at jeg er nødt til at give nogle svar på de ting, der kommer. Vi skal jo nok lige slå fast, at ingen har vel en større interesse i, at det her bliver en succes, og at tingene også bliver overholdt, som de skal, og med de krav, som vi har opstillet, end forligspartierne. Ingen kan have en større interesse i det. Det ligger i hvert fald mig meget på sinde.

Man kan altid diskutere, om der skulle puttes mere på, flere pinde osv., fair nok, men med de public service-kontrakter, vi laver, laver vi jo i realiteten langt mere bindende aftaler og stiller langt klarere krav til et TV 2 end det, man har gjort hidtil, også til et privatiseret TV 2, for jeg vil godt understrege, at det er hele meningen med, at vi laver den her public service-kontrakt også over for TV 2.

Med hensyn til sanktionerne tror jeg, at de fleste, der sidder i Kulturministeriet eller lokalradio-, -tv-nævn og sådan noget, kan bevidne, at sanktioner har man altid netop været god til at foretage over for de private aktører på markedet, mens man aldrig har gjort det, når det er sådan, at de offentlige aktører ikke har holdt sig helt til reglerne, men selvfølgelig skal også den ting være på plads.

Og når økonomien strammer til: Ja, hidtil har man jo altid bare gjort det, at man har hævet licensen. Den eneste løsning, man har kunnet finde ud af tidligere, var, at man bare sådan automatisk krævede flere penge op af borgernes lommer. Det er slut nu, og derfor må og skal der findes andre veje til at sikre økonomien, og derfor er privatiseringen den rigtige vej, fordi det

frigør TV 2 fra en lang række politiske bindinger og vil kunne gøre TV 2 økonomisk og som selskab stærkere, hvilket i sidste ende kan betyde bedre programmer og en bedre mulighed for at opfylde de public service-forpligtelser, som vi fastsætter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet tirsdag den 8. april 2003.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om teaterabonnementsordningen.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 25/2 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om teaterpolitik.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 25/2 2003).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 14.10

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg sige, at jeg er enig med forslagsstillerne i behovet for at diskutere en revision af teaterloven, særligt behovet for relativt hurtigt at revidere reglerne for den landsdækkende teaterabonnementsordning, kan jeg erklære mig helt enig i.

De to konkrete forslag fra Socialdemokratiet og de økonomiske konsekvenser heraf kan jeg dog ikke tilslutte mig. Forslagene har været ude i den offentlige debat, men det skal ikke afholde mig fra at knytte nogle kommentarer til dem i dag.

En konstruktiv proces begynder jo altid med det positive. Jeg er meget enig i, at teaterloven, som forslagsstillerne skriver, skal understøtte mulighederne for samarbejde i teaterlandskabet. Forslagsstillerne nævner administration, udvikling af produktioner og udnyttelse af faciliteter som mulige felter for samarbejde. Det synes jeg er fornuftige forslag, som jeg er meget åben over for en diskussion af.

Omvendt er jeg uenig i den tendens til at udhule teatrenes kunstneriske frihed, som også ligger i forslaget. Jeg vil som kulturminister meget nødig detailregulere udviklingen af de enkelte teatre. Jeg tror også, man skal passe på ikke at se spøgelse i den teaterlov, vi har i dag. Der står ikke noget i teaterloven om, at belægningsprocenter skal anvendes som succeskriterier for teatrene. Det er også lidt ærgerligt, at man fjerner fokus fra belægningsprocenter samtidig med, at der efterlyses mere statistisk materiale om publikumstal. Det hænger ikke helt sammen.

Socialdemokratiets forslag er lanceret under overskriften: Mere teater for lidt flere penge. Men jeg er altså i tvivl om, hvorvidt teateroverhovedet er en mangelvare i Danmark i dag.

I Danmark har vi fantastisk mange dygtige skuespillere, instruktører, koreografer, teaterchefer osv. Der spilles et stort og varieret udbud af forestillinger, og så sælges der altså rent faktisk ret mange billetter. Teateret er *ikke* i krise, og man skal passe på, at man ikke råber ulven kommer, når der nu ikke er så meget behov for det.

Sagen er den, at teateret står over for nogle store udfordringer, nogle projekter vi sammen skal prøve at løse, men teateret er generelt ikke i krise. Der foregår fremragende produktioner hver eneste dag året rundt, også i denne her uge, som er med til at løfte kvaliteten af teateret også i forhold til udlandet.

Når det er sagt, er jeg meget enig i de intentioner om kvalitet, kunstnerisk udvikling, alsidighed, tilbud til børn og sikring af udbuddet i hele landet, der ligger i teaterloven i dag, men jeg synes, at der er behov for at drøfte en revision af teaterloven. Det er min opgave, og det er mit ansvar at se teaterpolitikken i et helikopterperspektiv for at revidere og kvalificere der, hvor der er et behov. Intentionerne kan føres ud i livet på mange måder, og det tror jeg vi sammen skal bruge den kommende tid til at diskutere.

Jeg har allerede sat processen i gang. Jeg har bedt Teaterrådet om at formulere et forslag til en revision af teaterloven. Teaterrådet er gået ret radikalt til værks og har afleveret et oplæg til mig,